

Asociación de Música de Cámara

LA CANTANTE NEGRA MARIAN ANDERSON

La fama no había mentido. La contralto negra Marian Anderson, presentada anoche en el «Palau» por la Asociación de Música de Cámara a sus afiliados, es, realmente, una artista de excepción. Maravilla por su voz, llena, cálida, robusta, vibradora, y que en algunas notas graves llega a adquirir un timbre masculino. Sorprende por la maestría de cantante, por la penetrante expresión, por la justeza de acentos y por la variedad de matices, inteligentemente subrayados.

Nada tiene, pues, de extraño, que el aplauso se la rindiera gozoso desde los primeros instantes, y que el triunfo de la artista fuera rotundo y clamoroso.

El programa interpretado por Marian Anderson era de impecable gusto y raro eclecticismo. La primera parte constituyó un valioso homenaje a la música antigua, y especialmente a Beethoven y a Schubert. ¡Con qué sincera emoción, con qué íntima musicalidad cantó el «Ave María» schubertiana!

La segunda parte estaba formada por varias composiciones de Sibelius y Ricardo Strauss, interpretadas por Marian Anderson con sin igual sensibilidad y delicadeza.

Comprendían la parte final del concierto varios «cantos espirituales negros», música de punzante melodía, plena de sugestión y encanto; música que evoca, y más interpretada por Marian Anderson, toda el alma negra.

Generosa de su arte, la cantante, sin temor a la fatiga que ya pudiera causarle la amplitud del programa, no se mostró remisa para ofrecer al auditorio, cuyas ovaciones eran inacabables, el espléndido regalo artístico que representaban otras interpretaciones.

A Marian Anderson, que dicho sea de paso, tiene un rostro simpático y expresivo y una figura de líneas de una elegancia escultural, la acompañó con toda eficacia el pianista finlandés Kosti Vehanen, para quien también hubo muchos aplausos.

El éxito alcanzado por Marian Anderson, ¿no animará a alguien a traer a Barcelona a Paul Robeson, el «Chaliapín negro»? Esperemos.

30. MAR. 1935

U. F. ZANNI.

a la categoría cuarta, y a principiantes que cuenta ya con una numerosa lista de inscritos.

De momento han enviado equipos la A. C. Germanor, U. C. Barceloneta, P. C. Clips y S. C. Bétulo.

El circuito será el siguiente: salida lenta del local social, Independencia, 79, hasta la calle de Pedro IV, donde a las ocho y media de la mañana se dará la salida libre hacia San Adrián, Santa Coloma, Rabassada, Tarra-sa, Sabadell, Coll de Moncada, Santa Coloma, San Adrián, calle Pedro IV, calle Padilla y Pujadas donde estará situada la llegada. Total, 70 kms.

Para inscripciones todos los días en el local social, Independencia, 79, de nueve a once de la noche.

II Carrera Jaca - Barcelona

Nuevos inscritos. - ¿Reaparece Juan Juan?

Se han recibido las nuevas inscripciones siguientes para esta importante carrera nacional que ha de celebrarse el 14 del próximo abril bajo la organización de la S. C. de la U. E. Sans y concurso de nuestro colega «El Diluvio»:

3.—Antonio Destrieux, de Málaga, Ind., primera categoría, U. E. Sans.

4.—Juan Gimeno, de Barcelona, Ind., primera categoría, ídem.

5.—Vicente Cebrián Ferrer, Prof., primera categoría, ídem.

6.—Jaime Pagés, de Granollers, Ind., primera categoría, ídem.

7.—José Fisas, de Martorell, Ind., primera categoría, ídem.

Juan Juan, el notable corredor mallorquín que reapareció el año pasado en el Campeonato de Mallorca, clasificándose séptimo, es muy probable se presente nuevamente ante la afición catalana, para disputar esta carrera.

Los corredores deben tener presente que la inscripción se cierra el día 9. Derechos cinco pesetas, reembolsables a la devolución del dorsal.

GRAMA

99 - 29 - 0746 - 29 - 940 G

a 14 Abril, 413 - Barcelona

actuando carrera regularísima circuito AVUS
delantera modelo sport recorrido 4.000 Kms.

30. MAR. 1935

rmación

iniciativa de creación de la Comisión de Cultura del Ayuntamiento, que nació de la Lliga, la cual realizó la obra de los grupos escolares.

Se pidió finalmente al señor Estelrich cómo compagina el catalanismo de la Lliga con su retirada del Parlamento catalán.

El señor Estelrich replicó en síntesis: Toda retirada de un grupo político de las tareas parlamentarias es una actitud de táctica política, muy delicada, pero legítima. A veces el propio patriotismo puede imponerla.

La Lliga ha creído siempre que en la construcción de nuestro pueblo debían intervenir todos los catalanes. La Izquierda creyó lo contrario, que había de realizar en la Generalidad y en el Parlamento una política sectaria, partidista, vejatoria y en muchos aspectos dictatorial.

Las últimas palabras del orador fueron acogidas con una entusiasta y prolongada ovación.

LA MUSICA

ASSOCIACIO DE MUSICA
"DA CAMERA"

Marian Anderson

Una de las sesiones más concurridas fué la de ayer noche, de la Associació de Música "da Camera".

Fué por el incentivo de oír el canto de una artista de raza negra: Marian Anderson.

A la satisfacción de la curiosidad pudieron ver añadido, los que ayer asistieron al concierto, el goce espiritual de oír una verdadera artista, y el placer, hasta cierto punto físico, que produce una voz de un aterciopelado sonido, de una afinación impecablemente justa, de una imposición tan perfecta que debe ser de condición natural.

Su tesitura es la de contralto. Sus mejores notas son las centrales. Las del registro agudo, y también las muy

graves, no debe esforzarse para no perder la hermosa calidad de su timbre.

La expresión que pone en el canto es honda y con un lejano dejo de melancolía aún en las de ritmo alegre y vivo.

La técnica vocal es acabadísima; se admiran sus vocalizados y sus trinos.

Interpreta todos los estilos, siempre de arte elevado, desde los clásicos a las canciones espirituales de su raza. Cantó obras de Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert—en la célebre "Ave Maria" causó gran impresión—, de Libelius, de Strauss, y de cantos espirituales negros, de Brown, Pagne y Buleigh. El de Paune "Crucifixion" lo dijo con una penetrante emoción.

El público, al terminar el programa, la aplaudió con extraordinario calor, obligándola a cantar otras composiciones. Aún al finalizar la última tuvo que salir nuevamente a recibir los aplausos.

Hemos de citar con mucho elogio al pianista que la acompañó, Kosti Vehanen. Tiene una hermosa pulsación, y dejó entrever que es un notable concertista. Para él hubo también aplausos.

Jaime Pahissa

Niño herido

Estando jugando con otros niños en la Avenida del 14 de Abril Juan Saura Carado, de seis años, habitante en la calle de Córcega, 539, piso quinto, puerta primera, se cayó, causando la fractura del fémur izquierdo, tercio medio, de pronóstico reservado, siendo curado de primera intención en el dispensario municipal de San Martín y trasladado después en un coche-ambulancia al Hospital de San Pablo.

njero y de Ultim

COMO PIENSA EL GOBIERNO BELGA REMEDIAR
LA CRISIS ECONOMICA DE LA NACION

La declaración ministerial aprobada ayer en la Cámara se ajusta a los propósitos gubernamentales anterior- mente anunciados

La terapéutica financiera belga parece pa-
rarela a la empleada por Roosevelt en
Norteamérica

BRUSELAS 29. — La declaración ministerial pone de manifiesto que se suspenden el reembolso de billetes a la vista y al portador según las condiciones de la ley de 1926. El Gobierno permanecerá fiel al patrón oro y buscará concluir un acuerdo internacional que asegure la estabilización de la moneda oro sin admitir, sin embargo, que la depreciación supere al 30 por ciento; el Banco nacional asegurará la estabilización de la moneda belga en el exterior y provisionalmente revalorizará la existencia de cantidades en oro en el Banco nacional al 25 por ciento correspondiente a la depreciación actual; instituirá un control en los Bancos; aligerará las cargas fiscales, creará una oficina de redescuento y un Instituto hipotecario para disminuir la tasa del interés.

contra 11 y una abstención, el conjunto del proyecto de ley concediendo créditos provisionales al Gobierno.

BRUSELAS 29. — Según los detalles que se van conociendo del programa que se propone desarrollar el señor Van Zeeland, el Gobierno ayudará a las empresas fuertes que se encuentran en mala situación, y en cambio hará desaparecer aquellas empresas que no respondan al interés público.

En cuanto al exterior, practicará una política de acuerdos preferenciales, de acuerdo con los intereses de Bélgica, reforzándose las relaciones con la U. R. S. S. a base de reciprocidad.

El Gobierno pedirá una ampliación de los poderes especiales y sólo acudirá a la Cámara para someter

VIDA MUSICAL

En el Palau de la Música Catalana

LA CANTANTE NEGRA MARIAN ANDERSON LOGRO UN TRIUNFO ROTUNDO EN LA ASOCIACION DE MUSICA «DA CAMERA»

La fama que había precedido a la cantante negra Marian Anderson, ha sido superada por la realidad de su actuación.

Ayer noche, en el concierto celebrado en el Palau por la Asociación de Música "Da Camera", los socios de esta entidad se sintieron totalmente subyugados por el arte de esta cantante excepcional.

Una voz de mezzosoprano de una extensión asombrosa, de un timbre bellissimo, de una calidad aterciopelada y densa y de una agilísima ductilidad, sirve de vehículo expresivo al gran temperamento musical de Marian Anderson, que es, sin duda alguna, una de las artistas que mayor contagio emotivo nos han producido.

Además, su escuela de emisión vocal, resuelta a través de una importación, que más parece natural que elaborada, le permite abordar con igual perfección y, sobre todo, con la misma eficacia expresiva, los más diversos estilos musicales. Haendel, Mozart, Beethoven y Schubert, como Sibehns y Ricardo Strauss, tuvieron una viva realidad de arte gracias a esta magnífica cantante, cuya sensibilidad parece vibrar bajo el hábito de milenarias brisas tropicales. Pero donde Marian Anderson transmite más profundamente el latido cósmico de su intimidad artística, es en los "Cantos espirituales negros". Oír a esta cantante, "Crucifixión", de Payne, es como hundirse en sangre sonora.

El auditorio se sintió totalmente captado por la sugestión del arte de

Marian Anderson y la ovacionó con reiterado entusiasmo. Ella correspondió a los aplausos, prodigando los "extras", ya desde el fin de la primera parte. "¿A dónde?" de Schubert, "Solo me quiere a mi" de Eckard, una canción popular finlandesa, el "Negro spiritual song", "Mi alma está llena de Dios", "Cou-cou" de Lisa Lehmann, y "Will of the wisp" de Spross, fueron las obras que cantó fuera de programa esta artista extraordinaria, cuyo recuerdo perdurará largo tiempo en el ambiente musical barcelonés.

El colaborador de Marian Anderson, fué el notable pianista finlandés, Kosti Vehanen, que además de patentizar un excelente dominio técnico y un agudo sentido musical, fué en todo momento la réplica justa en sonoridad, en acentuación y en agilidad rítmica, de la gran cantante.

LUIS GONGORA.

ORQUESTRA PAU CASALS

Un programa magnífico ha combinado el eminente director italiano Antonio Guarnieri para el concierto con que se despedirá del público mañana domingo por la tarde, al frente de la Orquesta Pau Casals. En él están representadas las escuelas modernas francesa e italiana por Debussy y Martucci, la gran Sinfonía romántica por la italiana de Mendelssohn, y por fin la alta trinidad musical Bach, Beethoven y Wagner, respectivamente con un Concierto de Brandemburgo, obertura de "Leonora" y preludio y final de "Tristan e Isolda".

En el tranvía, en el autobús, en el tren, en el teatro, es leída

LA NOCHE

No desperdicie la ocasión de anunciar en ella

30 MAR 1935
noche

er sacado de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros.

dencia oficial del duelo.

(Fotos P. de Rozas)

: Una cantatriz negra :

30 MAR. 1935

Noche

Marian Anderson, que ayer noche
obtuvo un éxito clamoroso en la Aso-
ciación de Música "Da Cámara".

(Foto Rozas)

776414.1

de de Samieron, cruce con la de Travesera, a causa de haberse encendido el hollín de la chimenea.

Se quemaron varios enseres, siendo las pérdidas de escasa consideración.

Acudieron los bomberos del Parque Central, al mando del jefe señor Sabadell, siendo sofocado el fuego en pocos minutos.

Juegos peligrosos.—Estando jugando con otros niños en la Avenida del 14 de Abril, Juan Saura Carado, de seis años, habitante en la calle de Córcega, 539, piso quinto, puerta primera, se cayó, causándose la fractura del fémur izquierdo, de pronóstico reservado, siendo curado en el Dispensario de San Martín y trasladado después al Hospital de San Pablo.

Mordida Por un mono.—Fué asistida en el Dispensario de San Martín Rosa Costa Frané, de veinticuatro años, casada, que presentaba erosiones en el antebrazo derecho, de pronóstico reservado, que le habían sido producidas en la calle de Valencia por un mono propiedad del húngaro vagabundo Roberto Rado, el cual, junto con el agresivo animal, pasó a la Comisaría del distrito.

Lesionado en un accidente automovilístico.—Pedro Koecher fué asistido en un Dispensario municipal de unas heridas de pronóstico reservado, que se causó en un accidente automovilístico registrado en la barriada de La Salud.

Accidente del trabajo.—Francisco Pérez Bayo sufrió un accidente del trabajo, resultando con heridas de pronóstico reservado, de las que tuvo que ser asistido en el Dispensario de Gracia.

Caídas con consecuencias.—Junto a la puerta del Concert Pompeya tuvo la desgracia de caerse Pedro Fontana Torres, sufriendo lesiones, que en la Casa de Socorro de la calle de Barbará fueron calificadas de pronóstico reservado.

: Una cantatriz negra :

30 MAR. 1935
noche

Marian Anderson, que ayer noche
obtuvo un éxito clamoroso en la Aso-
ciación de Música "Da Câmera".

(Foto Rozas)

7264142

el café Tupinamba, sito en la calle de Salmerón, cruce con la de Travesera, a causa de haberse encendido el hollín de la chimenea.

Se quemaron varios enseres, siendo las pérdidas de escasa consideración.

Acudieron los bomberos del Parque Central, al mando del jefe señor Sabadell, siendo sofocado el fuego en pocos minutos.

Juegos peligrosos.—Estando jugando con otros niños en la Avenida del 14 de Abril, Juan Saur Carado, de seis años, habitante en la calle de Córcega, 539, piso quinto, puerta primera, se cayó, causándose la fractura del fémur izquierdo, de pronóstico reservado, siendo curado en el Dispensario de San Martín y trasladado después al Hospital de San Pablo.

Mordida por un mono.—Fue asistida en el Dispensario de San Martín Rosa Costa Frané, de veinticuatro años, casada, que presentaba erosiones en el antebrazo derecho, de pronóstico reservado, que le habían sido producidas en la calle de Valencia por un mono propiedad del húngaro vagabundo Roberto Rado, el cual, junto con el agresivo animal, pasó a la Comisaría del distrito.

Lesionado en un accidente automovilístico.—Pedro Koecher fue asistido en un Dispensario municipal de unas heridas de pronóstico reservado, que se causó en un accidente automovilístico registrado en la barriada de La Salud.

Accidente del trabajo.—Francisco Pérez Bayo sufrió un accidente del trabajo, resultando con heridas de pronóstico reservado, de las que tuvo que ser asistido en el Dispensario de Gracia.

Caídas con consecuencias.—Junto a la puerta del Concert Pompeya tuvo la desgracia de caerse Pedro Fontana Torres, sufriendo lesiones, que en la Casa de Socorro de la calle de Barbará fueron

VIDA MUSICAL

En el Palau de la Música Catalana

LA CANTANTE NEGRA MARIAN ANDERSON LOGRO UN TRIUNFO ROTUNDO EN LA ASOCIACION DE MUSICA «DA CAMERA»

La fama que había precedido a la cantante negra Marian Anderson, ha sido superada por la realidad de su actuación.

Ayer noche, en el concierto celebrado en el Palau por la Asociación de Música "Da Camera", los socios de esta entidad se sintieron totalmente subyugados por el arte de esta cantante excepcional.

Una voz de mezzosoprano de una extensión asombrosa, de un timbre bellísimo, de una calidad aterciopelada y densa y de una agilísima ductilidad, sirve de vehículo expresivo al gran temperamento musical de Marian Anderson, que es, sin duda alguna, una de las artistas que mayor contagio emotivo nos han producido.

Además, su escuela de emisión vocal, resuelta a través de una importación, que más parece natural que elaborada, le permite abordar con igual perfección y, sobre todo, con la misma eficacia expresiva, los más diversos estilos musicales. Haendel, Mozart, Beethoven y Schubert, como Sibelius y Ricardo Strauss, tuvieron una viva realidad de arte gracias a esta magnífica cantante, cuya sensibilidad parece vibrar bajo el hábito de milenarias brisas tropicales. Pero donde Marian Anderson transmite más profundamente el latido cósmico de su intimidad artística, es en los "Cantos espirituales negros". Oír a esta cantante, "Crucifixión", de Payne, es como hundirse en sangre sonora.

El auditorio se sintió totalmente captado por la sugestión del arte de

Marian Anderson y la ovacionó con reiterado entusiasmo. Ella correspondió a los aplausos, prodigando los "extras", ya desde el fin de la primera parte. "¿A dónde?" de Schubert, "Solo me quiere a mí" de Eckard, una canción popular finlandesa, el "Negro spiritual song", "Mi alma está llena de Dios", "Cou-cou" de Lisa Lehmann, y "Will of the wisp" de Spross, fueron las obras que cantó fuera de programa esta artista extraordinaria, cuyo recuerdo perdurará largo tiempo en el ambiente musical barcelonés.

El colaborador de Marian Anderson, fué el notable pianista finlandés, Kosti Vehanen, que además de patentizar un excelente dominio técnico y un agudo sentido musical, fué en todo momento la réplica justa en sonoridad, en acentuación y en agilidad rítmica, de la gran cantante.

LUIS GONGORA.

ORQUESTRA PAU CASALS

Un programa magnífico ha combinado el eminente director italiano Antonio Guarnieri para el concierto con que se despedirá del público mañana domingo por la tarde, al frente de la Orquesta Pau Casals. En él están representadas las escuelas modernas francesa e italiana por Debussy y Martucci, la gran Sinfonía romántica por la italiana de Mendelssohn, y por fin la alta trinidad musical Bach, Beethoven y Wagner, respectivamente con un Concierto de Brandemburgo, obertura de "Leonora" y preludio y final de "Tristan e Isolda".

En el tranvía, en el autobús, en el tren, en el teatro, es leída

LA NOCHE

No desperdicie la ocasión de anunciar en ella

30 MAR. 1935

Noche

sacado de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros.

encia oficial del duelo. (Fotos P. de Rozas)

INFORMACION DE PROVINCIAS

Zaragoza

El Consejo de guerra por los sucesos de Tauste

Treinta y tres procesados

Zaragoza, 30.—Hoy comenzará a verse el consejo de guerra por los sucesos revolucionarios de octubre en Tauste, en los que murieron dos paisanos, un guardia civil motorista y resultaron varios heridos. Los procesados son treinta y tres y el fiscal pide dos penas de muerte.

Los sucesos de Uncastillo

Las penas impuestas por el consejo de guerra

Las deliberaciones del consejo de guerra que ha juzgado a los procesados por los sucesos de Uncastillo, duraron hasta las cinco y media de la madrugada.

El tribunal ha entendido que únicamente deben ser condenados a la última pena los dirigentes de la rebelión, y como en este caso no hay más que un jefe, que es el ex alcalde de Uncastillo, Antonio Plano, significado socialista, ésta es la única pena de muerte que dicta el consejo.

Las otras cinco penas análogas que pedía el fiscal, quedan reducidas a cadena perpetua y a catorce años, según parece, a los cuarenta y tantos procesados, para los que se solicitaba la reclusión perpetua.

El número de absueltos ha sido aumentado a unos cincuenta.

Los que se buscan...

Anoche se vieron por las calles bastantes grupos de elementos de Extrema Derecha y de Izquierda Republicana, pertenecientes a las juventudes de uno y otro partido. Parece que iban buscándose, con motivo del asalto al centro de Izquierda Republicana. Para evitar posibles encuentros, las autoridades establecieron, en torno de los grupos, un discreto servicio de vigilancia.

Huelva

Campaña de los agrarios

Discurso de Burgos Mazo

Huelva, 30.—Se ha celebrado una asamblea del partido Agrario, presida por el señor Burgos Mazo, quien pronunció un discurso explicando los móviles que le impulsaron a actuar de nuevo en la vida política. Dijo que se decidió por el partido Agrario por recomendación del señor Rey Mora, quien le dijo que este partido encajaba dentro de sus ideales.

Enalteció las figuras de los señores Martínez de Velasco y Melquiades Alvarez, y anunció la celebración de una asamblea magna presidida por el señor Martínez de Velasco. Propuso intensificar los trabajos de organización, para lo que se designó una Comisión integrada por elementos de rectistas.

Asistió a la reunión el ex gobernador civil de Sevilla, señor Valero Valverde.

Por la libertad de unos presos

El diputado socialista, señor Tirado confirió con el gobernador para pedirle la libertad de los presos gubernativos, haciéndolo así la autoridad.

El ex ministro señor Burgos Mazo reitera su adhesión a la República. Huelva, 30.—Según nos ha manifestado el gobernador, recibió la visita del ex ministro señor Burgos Mazo, para darle cuenta de que el señor Martínez de Velasco le había otorgado plenos poderes para reorganizar el partido agrario en esta provincia.

Con este motivo había reiterado su respeto y adhesión a la República.

Pamplona

Condenados que ingresan en la fortaleza militar

Pamplona, 30.—Llegaron de Asturias otros condenados a penas graves, por su intervención en el movimiento revolucionario. Han sido conducidos, con otros procedentes de Zaragoza, a la fortaleza militar de San Cristóbal.

Granada

Conflicto obrero

Cien trabajadores despedidos

Granada, 30.—Hoy quedarán despedidos un centenar de obreros del Centro de Fermentación de Tabacos de la capital, no por falta de trabajo, sino por no haber la consignación necesaria para el pago de jornales.

Hoy empieza en Zaragoza la vista de la causa por los sucesos de Tauste, en la que figuran treinta y tres procesados. -- Los agrarios han celebrado una asamblea en Huelva. -- Formidable incendio en Valdepeñas. -- Se ha anunciado para hoy el despido de cien obreros del Centro de Fermentación de Tabacos de Granada. -- La noticia del indulto de Conzález Peña, Menéndez y otros causó gran emoción en Oviedo

Esta determinación ha producido la consiguiente alarma entre los cultivadores, ya que se ve un grave perjuicio para la fermentación que, naturalmente, se ha de producir en malas condiciones, sino tiene la suficiente mano de obra.

Entre los obreros de este gremio reina intranquilidad por verse en la calle numerosos padres de familia en circunstancias que, por la crisis de trabajo que existe, no les será fácil encontrar colocación.

Del traslado de un batallón

El Estado Mayor central del Ejército ha acordado trasladar a Jaén el primer batallón del regimiento de infantería número 2, de guarnición en Granada, con la plana mayor y la banda de música de la unidad. En consecuencia, si ese acuerdo llegase a verificarse, el general de la brigada, correspondiente al comandante militar de la plaza, trasladaría su residencia a Sevilla, ciudad donde quedaría la mayor porción de las fuerzas de su mando, un regimiento entero.

La prensa local se ocupa alarmada de este asunto y participa del general descontento que ha producido, porque equivale a reducir la importancia militar de Granada, histórica y natural cabeza de media Andalucía, y al rango de cualquier capital de tercer orden o pueblo, privándola además de lógicos beneficios.

Anteriormente se despojó a Granada de la Capitanía general, después se cerró su aeródromo militar y Granada se sentiría herida en su amor propio si se le impone de nuevo esa reducción en su guarnición.

Esta decisión se achaca a conveniencias políticas de partido.

Sevilla

Detención de un ladrón

Sevilla, 30.—La guardia civil de La Rinconada, ha detenido a Antonio Lapuente García, de 25 años, natural de Pinos Puente, a quien se intervino una cédula personal a nombre de Antonio García Rodríguez. En conferencia telefónica celebrada con el pueblo de naturaleza del detenido, se pudo averiguar que está reclamado por la autoridad judicial como autor de un robo de dos mulos en el cortijo de Los Llanos, donde, después de amenazar con una pistola a un yuntero, lo dejó amarrado a un árbol.

Al prestar declaración ante la guardia civil, el detenido incurrió en muchas contradicciones, pero acabó por confesarse autor del robo de los mulos, facilitando el nombre de las personas a quienes los había vendido.

Las fiestas de Semana Santa. Organizado por el Liceo Andaluz de Madrid, el miércoles Santo llegará a Sevilla un tren especial con sevillanos y andaluces de otras provincias residentes en Madrid, para presenciar la Fiesta de Semana Santa.

El uniforme del centinela fugado

El cabo comandante del puesto de la guardia civil de San Felipe, ha recuperado en una prendería del barrio de La Calzada, el uniforme que vestía el centinela Muñoz Hidalgo cuando se fugó de la cárcel en unión del preso García Gallardo.

Como dato curioso merece consignarse el de que dicho uniforme fue vendido en la infima cantidad de cincuenta céntimos.

El paro en Utrera

El alcalde de Utrera ha visitado al gobernador, informándole de las gestiones que viene realizando para mitigar las consecuencias del paro obrero. Entre estas gestiones figura la continuación de las obras de un canal que depende de la Confederación Hidrográfica, y para lo cual hay consignación. Al objeto de activar la tramitación del asunto el alcalde se proponía entrevistarse con el delegado del Gobierno en la entidad de referencia.

De la fuga de un preso

La guardia civil ha continuado la práctica de diligencias encaminadas al esclarecimiento de la fuga de la cárcel del penado Francisco García Gallardo, autor de la muerte del patrono maderero, Ramos Catalino.

Se ha comprobado que los dos evadidos estuvieron escondidos en la barriada de la Ciudad Jardín y en el domicilio de Frisco Ruiz, también detenido.

Jaén

Agresión a un recaudador de contribuciones

Jaén, 30.—En Quesada, el recaudador de contribuciones se dirigió acompañado de un guardia municipal, a casa de un contribuyente de pésimos antecedentes para cobrarle unos atrasos. Al llegar al domicilio del individuo citado, el agente ejecutivo recibió un fuerte empujón de uno de los morosos y cayó al suelo. Inmediatamente, se echó sobre él el moroso y con una navaja le dió varios golpes, dejándole gravísimamente herido.

Otro moroso a su vez, agredió al guardia con un arma blanca y le infligió varias heridas graves.

El vecindario, al darse cuenta del suceso, hizo corro a los contendientes, pero la llegada de otros guardias municipales dispersó a los curiosos y agresores. La fuerza hizo varios disparos y uno de los proyectiles de rebote hirió a un niño de corta edad, levemente. La guardia civil del puesto de Quesada, que conocía bien a los agresores, por ser individuos de mala conducta, salió en su persecución y se espera que sean detenidos prontamente.

Apalean a su madre

En Jimena riñeron los hermanos Juan Ramón y Pedro Gutiérrez González con su madre, Angeles González Ros, a la que dieron una gran paliza con palos de olivo y la hirieron gravemente. Luego la amenazaron si daba cuenta a las autoridades.

La guardia civil detuvo al suceso y detuvo a los salvajes.

Santander

Detención de un supuesto complicado en un atraco

Santander, 30.—Por la policía ha sido detenido Francisco González Liger como supuesto chófer que condujo el automóvil desde la Concha a Sarón cuando fue asaltada la sucursal de un Banco en este último punto, de donde se llevaron los ladrones más de 75.000 pesetas.

Se cree que este individuo estaba de acuerdo con los mathechores para substituir al chófer, que dejaron abandonado para cometer el delito.

Traslado de presos

A causa del incendio registrado en la cárcel de Santoña y quedar en bastante mal estado, han sido trasladados a Santander, para su ingreso en esta prisión, los ex diputados Gregorio Villarias, Leandro Orellana, secretario del Instituto de aquella villa, y Angel González Palacios profesor.

Los citados señores están detenidos desde el movimiento de octubre y aún no se ha visto la causa.

Coruña

Estudiantes gallegos

Coruña, 30.—En viaje por la región gallega, llegaron a esta capital los alumnos de los últimos cursos de Medicina de Oporto, quienes en Santiago eran esperados por el cónsul de Portugal, señor Sorage.

Visitaron el Ayuntamiento, donde el alcalde les obsequió con un "lunch".

Fueron a Betanzos y admiraron los principales monumentos. Después visitaron Sada.

Embarcaciones en salvo

Noticias recibidas en Ferrol de la subdelegación de Marina, dicen que dos embarcaciones, que a consecuencia del temporal se hallaban en Garete y constituían serio peligro para la navegación, pudieron ser recogidas.

Una camioneta fractura las piernas a dos niños

En la carretera de Betanzos, al salir de la escuela los niños Marcelino Marín Díaz, de 9 años, y Antonio Senra Recó, de 8, fueron alcanzados por una camioneta que conducía Rafael Núñez Castro, resultando con las piernas fracturadas.

Ambos se hallan gravísimos.

Alicante

Consejos de guerra

Alicante, 30.—En el cuartel de Benalúa se reunió el consejo de guerra para juzgar a Vicente Castellón Esteban, vecino de Villena, acusado de agresión a la fuerza armada durante los sucesos de octubre.

Ha sido condenado a seis años de reclusión y al pago de la multa de 150 pesetas.

Otro consejo de guerra ha condenado a un año de prisión correccional a Epifanio Iglesias, vecino de Alicante, por idéntico delito que el anterior.

El juez militar ha resuelto que pase a la jurisdicción civil la causa contra 34 individuos acusados de participación en el movimiento sedicioso de Villena, y ha dispuesto la libertad del detenido Octavio Martín, que en el momento de la acción revolucionaria se hallaba mezclado con los demás procesados.

Valencia

Suspensión de actos públicos

Valencia, 30.—En cumplimiento de las órdenes recibidas, el gobernador ha suspendido todos los actos públicos mientras dure la solución de la crisis. Entre ellos está el de unas elecciones del Sindicato de Riegos de Cullera, que se tenía que celebrar mañana y que se esperaban muy reñidas.

Multa

Por jugar a los prohibidos, ha impuesto multas el gobernador a dos centros de recreo.

Salvajada

En Vall de Uxó se encontraba el joven Vicente Abad Esteve, de 12 años de edad, trabajando en un campo propiedad de sus padres, cuando se presentaron dos hombres y un chico, amenazándole de muerte si intentaba huir. Después de quitarle la ropa y la comida que llevaba para el día, le dejaron atado a un árbol. Transcurridas cuatro horas y ante los gritos del muchacho, un hombre que pasaba por aquel lugar, cortó las cuerdas con que estaba atado, marchando a su casa el muchacho.

La guardia civil busca a los autores del hecho.

Un muerto y tres heridos por un auto

En la carretera de Alcira, entre esta ciudad y Corbera, ocurrió ayer un accidente por chocar un camión con un carro que iba en sentido contrario, resultando heridos sus ocupantes, que son Francisco López, Rosa Gómez y María Moya y muerto Bernardo Fabra Sanjuán, todos ellos vecinos de Alcira.

Regreso del alcalde

El alcalde señor Gisbert regresó anoche de Madrid, haciéndose cargo de la jurisdicción. Ha manifestado que se entrevistó con el alcalde de Madrid, señor Salazar Alonso, con quien ha cambiado impresiones acerca del traslado a Valencia de los restos del que fue ministro de la primera República, don José Cristóbal Sorni.

Como el Ayuntamiento de Madrid y el Ayuntamiento de Valencia, han acordado hacer dicho traslado, los respectivos alcaldes convinieron algunos detalles y señalaron en principio la fecha del 14 de abril.—Dasi.

Oviedo

El indulto de los condenados a muerte

Emoción al conocer la noticia

Oviedo, 30.—Durante todo el día de ayer ha existido extraordinaria expectación por conocer el resultado del Consejo de ministros.

Frente a los transparentes de los periódicos que dieron la noticia formaron durante toda la tarde numerosos grupos que comentaban el indulto.

Hemos preguntado al gobernador su impresión, y nos ha dicho de la normalidad es absoluta tanto en Oviedo como en la provincia, existiendo únicamente un pequeño incidente entre grupos de estudiantes.

También hemos tratado de inquirir en la cárcel, si ya se había comunicado a los condenados a muerte su indulto y que impresión les había causado el revocamiento de la sentencia. Unicamente hemos podido saber que al señor González Peña le fué comunicada dicha noticia a primera hora de la tarde, y que a Teodomiro Menéndez se lo habían dicho unos familiares, en el Hospital, donde se encuentra.

Se nos ha asegurado que González Peña y Teodomiro Menéndez han recibido bastantes telegramas, entre ellos alguno procedente de París.

En esta ciudad no se ha producido el menor incidente.

Los estudiantes de Derecho de Oviedo intentaron hoy coaccionar a los de Comercio, pero no consiguieron sus propósitos de que abandonaran las clases.

Por la tarde la huelga se ha extendido, secundándola los alumnos del Instituto y los de la Facultad de Ciencias.

El vicepresidente de la Diputación ha manifestado a los periodistas esta tarde, que la minoría Popular Agraria se solidarizaba en un todo con la actitud adoptada por los señores Gil Robles y Melquiades Alvarez, por sus representantes en el Gobierno y lamentando que haya prevalecido una actitud que tan graves consecuencias puede acarrear a España entera.

Consejo de guerra

Sentencia absolutoria

Esta mañana se reunió en el Salón de actos de la Diputación provincial, un consejo de guerra contra el camarero Julio Paredes, (a) "El Canario", acusado de un delito de rebelión militar.

Según se desprende de las declaraciones prestadas por varios testigos el procesado actuó durante los sucesos armado de un fusil y varios vecinos le denunciaron.

Paredes, en su declaración, confiesa que prestó servicio armado de un fusil, pero asegura que le hizo obligado por los revolucionarios.

El fiscal solicita para el procesado cadena perpetua.

El defensor señor Mijangos dijo que su defendido actuó obligado por los rebeldes y por tanto debía dictarse sentencia absolutoria.

El Tribunal se retiró a deliberar y después de dos horas dictó sentencia en sentido absolutorio por lo que el procesado fué puesto en libertad.

Hallazgo de armas y detenciones. En las últimas horas han sido recogidos once mosquetones, cuatro Remington, tres escopetas, tres pistolas, cuatro revólveres y seis cartuchos de dinamita.

Se han practicado doce detenciones.

Tranquilidad

El gobernador general señor Velarde dijo a los periodistas que la tranquilidad es absoluta en toda la provincia.

Igualmente dijo que en la zona minera el orden es perfecto.

Ciudad Real

Incendio en Valdepeñas

Un bar destruido

Ciudad Real, 30.—En Valdepeñas, en el bar que en la calle del 6 de Junio, 43, posee Antonio Candela, se declaró un violento incendio, a consecuencia del cual quedó totalmente destruido, así como parte del edificio, especialmente la techumbre.

Gracias a los esfuerzos realizados por el personal de incendios y la guardia municipal, se ha podido evitar que el siniestro se propagara a las casas colindantes. No se han registrado desgracias personales.

Teruel

El general de la División

Teruel, 30.—En visita de inspección llegó el general de la Quinta División, don Rafael Viñegas.

Después de visitar la Comandancia y las obras que se verifican en el cuartel en que se instalarán las fuerzas de la Guardia civil, emprendió el regreso a Zaragoza.

Acto suspendido

Preguntado el gobernador civil sobre si se autorizará el acto anunciado que organizaron los centros obreros católicos para el día de mañana, en el que debía intervenir el diputado agrario don Dimas Madariaga, manifestó que debido a las actuales circunstancias no permitirá acto alguno.

Viaje aplazado del señor Gil Robles

El señor Gil Robles ha aplazado la visita que tenía anunciada para el próximo día 8 de abril, a fin de participar en un acto de propaganda hasta que se resuelva la situación política actual.

Conflicto resuelto

Ha quedado resuelto el conflicto planteado entre el contrabista de las obras de la carretera de Villastar y los obreros empleados en la misma, a los que adeudaba algunos jornales.

El autor de un asesinato

La Guardia civil del pueblo de Linares, ha detenido a Manuel Rivas Corella, autor del asesinato del vecino Pío Lorenzo Ibor, hecho ocurrido el mes de diciembre último.

La víctima recibió varios hachazos en diversas partes del cuerpo.

El vecindario, al enterarse de la detención del criminal, se mostró excitado y en algunos momentos tuvo que intervenir la fuerza para evitar que lo lincharan.

Gijón

Solicitando la conmutación de una pena capital

Gijón, 30.—El auditor de la octava división, de acuerdo con el voto de confianza del vocal ponente, recurrió al Tribunal Supremo, a fin de que le sea conmutada la pena de muerte por la de reclusión perpetua, al médico de Mieres José Barreiro Curtada, condenado por los sucesos revolucionarios de Mieres.

Canarias

Grave accidente de automóvil

Tenerife, 30.—En Isla de Hierro y cuando regresaba un auto del pueblo de El Pinar, se dispistó y cayó por un terraplén, dando una vuelta de campana. El pasajero, Ciro Periotto, de 30 años, de nacionalidad italiana, sufre heridas de carácter gravísimo. El chófer, Ramón Febles y las señoritas Carmen Reyes García (de 25 años y Presentación Hernández, de 24, resultaron con heridas de pronóstico reservado. Los heridos fueron trasladados al pueblo de Valverde, don de fueron asistidos.

Bilbao

El régimen municipal de las provincias

Bilbao, 30.—El presidente de la Diputación ha hablado con los periodistas del asunto referente a la ley municipal en lo que concierne al régimen privativo de estas provincias, y manifiesta que ya los representantes en Cortes le habían presentado un proyecto de bases que parece va a ser aprobado y como es idéntico al que propugnaba Vizcaya, se ha resuelto aceptarlo y retirar la proposición que patrocinaba esta provincia, al mismo tiempo que acordar recabar el apoyo de todos los ayuntamientos de Vizcaya para interesar por todos los medios la aprobación de las bases mencionadas.

Málaga

Incendio en un cine

Málaga, 30.—En la madrugada última se produjo un incendio en el teatro Principal de Vélez Málaga, con ocasión de estarse probando una película y a consecuencia de inflamarse la cinta.

Resultaron con quemaduras el operador Armando Fernández Llorera y el representante de la empresa Antonio Nadeles.

Marruecos

El general Sanjurjo en Tánger

Tánger, 30.—A bordo del vapor holandés "Emdo", que va con dirección a Estoril, estuvo en la bahía de Tánger el general Sanjurjo, que se hallaba en Gibraltar y que ahora regresa a Portugal. Con objeto de saludarle vinieron desde Tetuán y Ceuta varios amigos, que se unieron a otros de Tánger. El general no bajó a tierra.

Región Catalana

Por Teléfono

TARRAGONA

Tarragona, 30.—El Presidente y el Secretario de la Cámara Agrícola han visitado hoy al Comisario de la Generalidad, para invitarle a la reunión que celebrará dicha entidad el día primero de abril, a las once de la mañana, con asistencia de las delegaciones de cuarenta pueblos que han resultado damnificados por el último vendaval.

Dichos señores manifestaron que habían visitado también, con igual objeto, a los diputados a Cortes de la provincia.

Efectuada la valoración técnica de los daños causados por el citado temporal, se elevan a la cifra de 4.162.182 pesetas.

Se ha aplazado hasta nueva orden la representación de "Maruxa" por la compañía lírica del Orfeón de La Canonja.

Esta mañana el alcalde gestor, acompañado del secretario, arquitecto municipal y otras personalidades, ha marchado a Barcelona, con objeto de asistir al acto inaugural de la Exposición del Arte de Vestir y del primer Salón Histórico Gráfico de la Cataluña actual.

El Patronato de Asistencia Social celebrará reunión el próximo lunes.

LERIDA

Lérida, 30.—Mientras se hallaba al cuidado de unas ovejas en un prado denominado Posingles, del término municipal de Caneján, valle de Arán, el anciano Francisco Bersach Osset, de 62 años de edad, fué agredido con una horca de hierro por Antonio Ferré Escot. Resultó con varias heridas en la región occipital y magullamiento general, siendo su estado grave.

Parece que entre ambos existían antiguos resentimientos.

Mañana por la noche, en el Teatro de los Campos Eliseos, se verificará la elección de "Miss Lérida de la Provincia" entre las elegidas en sus respectivas localidades.

El jefe de la "Ceda", señor Gil Robles, ha expuesto a los dirigentes de su partido en Lérida, que vendrá definitivamente el próximo día siete de abril, si bien les advierte que no admite se le obsequie con un banquete, cosa que puede ahora evitar y no logró en Tarragona y Gerona, por estar ya organizados dichos actos. Funda la negativa en que no debe aceptar esta clase de homenajes, mientras haya obreros que no tengan trabajo.

Hállase restablecido de la enfermedad que venía padeciendo, el diputado a Cortes tradicionalista, don Casimiro de Sanguinés.

El Centro excursionista de Lérida verificará mañana una excursión al refugio del río Balira, en la República de Andorra.

GERONA

Gerona, 30.—El vecino de esta ciudad, Miguel Batallé, que juntamente con un recadero de Bordils regresaban de Figueras en el último tren de la tarde, encontraron en el vagón un paquete abandonado que contenía una importantísima cantidad en billetes de 1000 y de 500 pesetas. Al llegar a la estación de Bordils bajaron del tren y entregaron al jefe de la Estación la cantidad hallada, para que a su vez fuera entregada a su legítimo propietario.

El gesto de honradez de los dos viajeros ha sido muy elogiado.

De acuerdo con las disposiciones del Ministerio de Agricultura, ha quedado constituida en Olot la junta comarcal de contratación de trigos, la cual tendrá el domicilio y oficinas, en las Casas Consistoriales.

Anoche dió una conferencia en el Centro Catalanista sobre "Historia de Cataluña el cu"lto abogado don Manuel Teixidor Comas. El público que llenaba el local premió con aplausos la brillante disertación del conferenciante.

Por Correo

BADALONA

Causa sobreesida

En la Auditoria de esta División han comunicado que ha sido sobreesida por el juez militar la llamada causa general de Badalona, que venia instruyéndose a raíz de los sucesos del mes de octubre.

En ella estaban comprendidos el ex alcalde, señor Deulofeu, varios ex consejeros y buen número de vecinos de nuestra ciudad.

Han sido detenidos por estar comprendidos en la ley de Vagos y Maleantes, Ginés Manza-

nares Ruiz, de 38 años; Mateu Creus Serra, de 29; Pedro Martínez Gómez, de 42; Constantino Parrilla García, de 48; Joaquín Font Roig, de 22, y Vicente Alvarado Alvarado, de 18.

En la Avenida del 14 de Abril fué atropellado por un auto de la matrícula de Barcelona, Sebastián Cherta Beltrán, de 27 años de edad, causándole lesiones de pronóstico reservado.

En el dispensario municipal tuvo que ser asistido el niño José Suárez Ruiz, de 8 años de edad por presentar lesiones en ambas piernas a consecuencia de haber sido atropellado por un carro cargado de basura.

SANTA COLOMA DE GRAMANET

Jugando en su casa los hermanos Jesús y Alfredo Escribano Ginés, de 6 y 3 años, respectivamente, el mayor de ellos, al ir a levantarse del suelo, tuvo la desgracia de caerse encima del pequeño con tan mala fortuna que le fracturó el fémur derecho.

Fué trasladado al dispensario municipal donde no pudo ser asistido hasta las ocho y media de la noche por no haber médico de guardia en el dispensario por las tardes.

La autoridad debería tomar algunas medidas para que no vuelva a repetirse este caso.

VILAFRANCA DEL PANADES

Para la práctica de diligencias en los sumarios incoados con motivo de los sucesos revolucionarios en esta villa y en los pueblos de Subirats y de Torrellas de Foix, se ha constituido en esta población el juez de la división teniente coronel don Angel Martínez-Peñalver, con su secretario el oficial don Aniceto Barchena.

El señor obispo prosigue la visita pastoral en los pueblos de este arciprestazgo, siendo recibido en todas partes con fervoroso entusiasmo.

Se ha constituido el Comité organizador de la "Semana Pedagógica", que principiará el día 21 del próximo mes.

Lo integran don Manuel Gallago Ortigosa, don José Estalella, doña Leonor Serrano, don Juan Pardo, el doctor Botey, don Cristóbal Mestre, don Ramón Pachés, doña Juana Argente, doña Alicia Pardo Ceballos y don Alfonso Sans.

En la vecina ermita del Santo Sepulcro ha tenido efecto con gran animación el tradicional "aplech".

IGUALADA

Los almacenistas de pieles de novillos Córdoba saladas han recibido importantes demandas de los fabricantes de curtidos, mostrando los precios un poco más de estabilidad. Se cotizan dichas pieles de 1'40 a 1'50 el kilogramo.

Con asistencia de numerosa concurrencia, dió en el Centro Tradicionalista una conferencia sobre "La masonería" el asociado don Miguel Solá, quien fué muy aplaudido.

SITGES

La pasada semana ha comenzado a notarse en Sitges el aumento del contingente turístico. Numerosos huéspedes en los hoteles, especialmente en el Terramar Palace Hotel y en el Gran Hotel Subur. Más del sesenta por ciento de los visitantes son ingleses. Los últimos llegados, que se hospedan en el Terramar Palace Hotel, son: las señoras Hilda Meade; A. M. Chure; Constance David; Magde Shanon; William; Jeanet Macperson; los señores David Williams, señor Gilbert, Goldsmith, de Alvarez, C. W. Bunce y Carulla (Dr.), con sus respectivas esposas. Entre otros, se espera la semana próxima al doctor M. S. Duff Scott, de Londres, al que acompaña su bella esposa, que fué ex reina de belleza en 1931 por la Gran Bretaña.

Hemos recibido la dolorosa noticia de que el padre del ex profesor del Terramar Golf Club, Mr. W. P. Keene, ha fallecido en Inglaterra a consecuencia de un accidente que sufrió en una cacería, al caerse del caballo. Desde estas columnas enviamos a su familia nuestro más sentido pésame.

Ha pasado unas horas en Sitges el campeón mundial del peso gallo Alf. Brown. Dicho boxeador se batirá próximamente en Madrid y el día 25 de abril en Barcelona. Husa le ha ofrecido sus concesiones de la Platja d'Or, para que monte su campo de entrenamiento.

De fuente autorizada sabemos que el próximo itinerario de vacaciones que seguirá el duque de Kent, figura Barcelona, Tarrago-

na y Sitges. Esta última población la visitará correspondiendo a la invitación cursada por Terramar Palace Hotel. Así lo comunica la carta que dicha empresa ha recibido firmada por el secretario del duque. Se supone que vendrá acompañado de su esposa, la princesa Marina.

★

Nos enteramos de que Mr. F. L. Huth, ha presentado en algunos clubs deportivos de Londres, el film a todo color obtenido por él durante su estancia en la Playa de Oro. Antes de comenzar las proyecciones, Mr. Huth dió una conferencia sobre las bellezas turísticas de la costa catalana, obteniendo gran éxito. El propósito de Mr. Huth es realizar un film, también a color, para mostrar a sus compatriotas las bellezas de España. Próximamente presentará su film a las autoridades de Barcelona, Tarragona y Sitges. Le deseamos mucho éxito para bien de nuestro turismo.

La junta directiva del Casino Platja d'Or, se reunió no hace muchos días para estudiar el programa de fiestas sociales y deportivas que se desarrollarán durante las estaciones de Primavera y Verano, en el mencionado Casino y en el Terramar Palace Hotel. Aunque no podemos facilitar amplios detalles respecto al programa de fiestas, el consejero gerente de Husa, señor Gaspart, nos ha dicho que, de acuerdo con los señores miembros de la junta del Casino Platja d'Or, el domingo de Pascua por la noche, se celebrará un gran baile de sociedad en los salones del Terramar Palace Hotel, al cual quedan invitados todos los señores socios del Casino con sus respectivas familias.

TARRASA

Parece que en breve abrirá de nuevo sus puertas la fábrica Rubí Industrial, de la vecina villa de Rubí, poniéndose nuevamente en marcha una de las secciones de la misma.

Don Alvaro Viñals, decano del Colegio de Abogados de nuestra ciudad y representante de los decanos de los Colegios de Abogados de Sabadell, Manresa, Mataró, Vich y San Feliu del Llobregat, ha salido para Madrid, con objeto de asistir a la reunión de decanos de los Colegios de Abogados de España, para proceder al estudio de unos nuevos estatutos regulando el funcionamiento de los Colegios de Abogados de España.

DE MUSICA

María Andersson

La Asociación de Música da Cámara, dando una nueva muestra de su interés en proporcionar a sus asociados ocasión de admirar a los más destacados artistas, confió el concierto que anoche celebró en el Palau a la cantatriz negra María Anderson, la cual obtuvo un gran éxito.

María Anderson es una artista de verdadero mérito. Su actuación causó en los aficionados a la Asociación de Música da Cámara, gran admiración. Su voz es magnífica, de un matiz especial en los registros medio y grave. Cantó con maestría, y es muy segura y precisa en la afinación. Como artista, posee intenso sentimiento.

Con inmejorable acierto e inmejorable gusto artístico interpretó páginas de Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Sibelius y Strauss y algunos cantos espirituales negros de Brovon, Payne y Durleith, siendo en todos ellos aplaudidísima.

Marian Anderson, es, sin duda alguna, una de las más eminentes lideristas actuales.

La acompañó al piano, notablemente, Kostio Vehanen.

Jaime Roca

La última sesión de la Sociedad Catalana de Conciertos, se confió al notable pianista Jaime Roca, premio extraordinario de la Schola Cantorum de París.

Interpretó obras de Schumann, Chopin, Albéniz, Ravel, Debussy y Liszt, exquisitamente, con gran dominio del mecanismo y muy buen estilo.

Jaime Roca demostró en su recital ser un pianista de sólida preparación y de fina sensibilidad.

Orquesta Pau Casals

Un programa magnífico ha combinado el eminente director italiano Antonio Gaurneri para el concierto con que se despedirá del público mañana domingo por la tarde al frente de la Orquesta Pau Casals. En él están representadas las escuelas modernas francesas e italiana por Debussy y Martucci, la gran sinfonía romántica por la italiana de Mendelssohn, una de las joyas más estimables de este compositor, y por fin la alta trinidad musical Bach, Beethoven y Wagner, respectivamente con un Concierto de Brandemburgo, obertura de Leonors y Preludio final de Tristany e Isolda. El gran éxito de público y crítica que ha obtenido el maestro Gaurneri en el concierto del jueves y la circunstancia de darse el concierto por la tarde con el turno de abono más concurrido, hace presagiar para mañana en el Palau de la Música Catalana un lleno completo.

Banda Municipal

Mañana domingo, tendrá lugar en el Palacio de Bellas Artes, el 88.º concierto sinfónico popular de la Banda Municipal, cuarto de la presente temporada de Primavera, cuyo programa es como sigue: Nicolai, "Les Joies Comares de Windsor", (Obertura); Beethoven-Lamote de Grignon, "Quinta Sinfonía"; Juan Lamote de Grignon, a) Glosa dramática de la canción popular "El testament d'Amelia"; b) "Andalucía", cuadro sinfónico; Respighi, "Pinos de Roma", poema sinfónico.

Juan Alós

El notable violinista Juan Alós tomó parte en el Concurso Internacional Henri Wieniawski, que se celebró recientemente en Varsovia, obteniendo un diploma de honor.

Los críticos musicales de Varsovia elogiaron la técnica y el arte del joven violinista y el jurado del Concurso Internacional, auguró a Juan Alós una brillante carrera musical.

Juan Alós partirá en breve para Madrid, donde tiene que actuar en la Filarmónica.

BIBLIOTECAS

Provincial. — Instalada en el piso principal de la Universidad. Abierta durante el curso académico.

Arús. — Paseo de San Juan, 26, principal. Abierta los días laborables. De 10 a 13 y de 20 a 23.

Colegio de Medicina. — Hospital Clínico.

Institut d'Estudis Catalans. — Obispo, 3. — De 11 a 13 y de 16 a 20.

Ateneo Polytecnicum. — Alta de San Pedro, 27, principal. Abierta de 7 a 9 de la noche.

Ateneo Enciclopédico Popular. — Carmen, 30. De 15 a 22.

Biblioteca de Arte de la Junta de Museos ("Pueblo Español" del Parque de Montjuich). — Abierta todos los días laborables, de 10 a 13.

Instituto de Economía Americana. — Via Layetana, 28. Horas de visita: de diez a una. — Biblioteca Americana.

MESAS PARA COCINA

Casa Baqué

Paja, 32 (Plaza Nueva)

Teléfono 16768

ESCALERAS — LAVADEROS — ARMARIOS

GUARDA COMIDAS — SACUBIDORES

CUBIERTOS MADERA

ID. PARA ENSALADA

DE MUSICA

ASOCIACION DE MUSICA "DA CAMERA" MARIAN ANDERSON

En la sesión celebrada anteanoche fué presentada por la Asociación de Música "Da Cámara", la cantatriz negra Marián Anderson. Es muy artista. Interpreta con intenso sentimiento. Su temperamento se adapta a los más opuestos estilos.

Su canto, no obstante, es invadido por un sentimiento de nostalgia. Este sentimiento pudo notarse más en las canciones negras que llenaban la tercera parte. La titulada "Crucifixión" la dijo Marián Anderson con mucha emoción.

Obras de Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Sibelius y Strauss componían las dos primeras partes.

En la canción de Sibelius "Die Libelle", Marián Anderson hizo verdaderos arrebatos de técnica vocal.

Trinos rapidísimos, emitidos con gran limpieza y acentuándolos con perfecta precisión. Su técnica es, pues, muy trabajada y desarrollada.

Su voz de contralto, suave y de timbre aterciopelado en los graves, produce bellísimo efecto. La media voz, que es la principal característica de esta artista da a su canto una dulzura muy especial y atractiva.

La afinación perfecta fué un incentivo más para que la artista lograra completo éxito en su recital. El auditorio, numerosísimo y elegante, la colmó de aplausos, que fueron correspondidos geníilmente por la notabilísima cantatriz, interpretando varias composiciones extra programá.

Fué acompañada por un pianista meritisimo, Kostti Vehanen, que puso en su parte un gran sentido musical y un gusto exquisito.

CINEMA AMATEUR»

LOS FILMS PREMIADOS EN EL SEGUNDO CONCURSO DE ESTA ENTIDAD

La "Associació de Cinema Amateur del Foment de les Arts Decoratives", ofreció anteanoche en la sesión pública que tuvo efecto en la Sala Stud'um, los films que han sido premiados en el segundo Concurso, organizado por la citada entidad, que ofreció en esta sesión, como testimonio del trabajo y perfección de nuestros cineastas amateurs.

Se proyectaron: "Olot" de Ermentee R. Vélez, a la cual se le adjudicó el premio de "La Atracción de Forasteros"; "Octubre", de Juan Roig, premio "Pathé Baby", esta cinta tiene una excelente fotografía, mereciendo destacarse el pa'saje del lago tan hábilmente logrado; "Sangre en la Pampa", de S. Serinyá y R. Sanedras, un buen film humorístico, en el cual se hace una apología muy acertada del tango, los personajes que interpretan la farsa, poseen cualidades para este arte; este film tiene tres premios: "Cinematografía Amateur", "Serrahima" y "Foto Optica". Se los merece.

En la segunda parte proyectaron: "La dona i els Sports", de Eusebio Ferré, premio "Paillard Bolex"; "Sota el cel mallorquí", de Eusebio Ferré, premio "Vda. E. Riba"; "Catllars", de Ramón Puiggrós, prem'os "Kodak" y "Unió Excursionista de Catalunya", y finalmente, "Cerámica Serra", bella cinta sobre la cerámica, que ha merecido los premios "Generalidad de

TÍVOLI

Próximo martes

El ciento de interés neto de los plazos que se deban).

DE MUSICA

María Andersson

La Asociación de Música da Cámara, dando una nueva muestra de su interés en proporcionar a sus asociados ocasión de admirar a los más destacados artistas, confió el concierto que anoche celebró en el Palau a la cantatriz negra Mariá Anderson, la cual obtuvo un gran éxito.

Mariá Anderson es una artista de verdadero mérito. Su actuación causó en los afiliados a la Asociación de Música de Cámara, gran admiración. Su voz es magnífica, de un matiz especial en los registros medio y grave. Cantó con maestría, y es muy segura y precisa en la afinación. Como artista, posee intenso sentimiento.

Con inmejorable acierto e inmejorable gusto artístico interpretó páginas de Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Sibelins y Strauss y algunos cantos espirituales negros de Brovon, Payne y Durleih, siendo en todos ellos aplaudidísima.

Marián Anderson, es, sin duda alguna, una de las más eminentes lideristas actuales.

La acompañó al piano, notablemente, Kostio Vehanen.

31. MAR. 1935

su amor propio si se le impone de nuevo esa reducción en su guarnición.

Esta decisión se achaca a conveniencias políticas de partido.

Sevilla

Detención de un ladrón

Sevilla, 30.—La guardia civil de La Rinconada, ha detenido a Antonio Lapuente García, de 25 años, natural de Pinos Puente, a quien se intervino una cédula personal a nombre de Antonio García Rodríguez. En conferencia telefónica celebrada con el pueblo de naturaleza del detenido, se pudo averiguar que está reclamado por la autoridad judicial como autor de un robo de dos mulos en el cortijo de Los Llanos, donde, después de amenazar con una pistola a un yuntero, lo dejó amarrado a un árbol.

Al prestar declaración ante la guardia civil, el detenido incurrió en muchas contradicciones, pero acabó por confesarse autor del robo de los mulos, facilitando el nombre de las personas a quienes los había vendido.

Las fiestas de Semana Santa

Organizalo por el Liceo Andaluz de Madrid, el miércoles Santo llegará a Sevilla un tren especial con sevillanos y andaluces de otras provincias residentes en Madrid, para presenciar la Fiesta de Semana Santa.

El Obrero

31. MAR. 1935

PAGINA 12

CONCIERTOS

María Anderson

La Asociación de Música da Camera ha tenido el buen acierto de darnos a conocer a la cantatriz negra María Anderson, artista de bella figura y dotada, además, de una espléndida voz.

Enfrentóse con un programa ciertamente interesante en el que figuraban canciones de distintos géneros y autores.

Espíritu cultivado y de gran musicalidad, María Anderson bien pronto adueñóse del auditorio. Los "liedes" de Schubert y Beethoven fueron dichos con singular magnificencia, como asimismo "Ombra mia fi", de Raendel, que abrió el concierto y que fué la primera emoción del auditorio.

No es preciso señalar página por página, María Anderson es una cantante formidable de grandes condiciones.

Dedicó la última parte a una bien escogida colección de "Cantos espirituales negros", los que fueron interpretados a la maravilla. Los aplausos fueron muchos y calurosos, quedando los adheridos a la Música da Camera altamente complacidos de la velada.

Kosti Vehanen, al piano, correctísimo.

Trio Bocquet

Nada menos que Eduardo Bocquet, violín; José Julibert, viola, y José Trotta, violoncello, se

30 MAR. 1935

l'instànt

ATRE - MUSI

Els concerts d'ahir

L'Associació de Música "da camera" presenta la cantatriu Marian Anderson.-El Trio Bocquet al Círcol Artístic

Podem dir de seguida que la cantatriu negra Marian Anderson, contralt, que ahir es presentà davant el públic de l'Associació de Música da Camera comptarà entre les millors cantatrius que hem oït en molts anys a Barcelona.

Marian Anderson prové de l'altra banda del nou món, de terres de Filadèlfia. Començà la seva carrera com a solista en els oficis religiosos; i avui, cantatriu consagrada per la fama, recorre en «tour-née» ininterrompuda els més diversos països. Del seu país i de la seva raça porta el missatge musical dels seus cants, dels quals ahir ens oferí una petita per bé que bellíssima mostra.

Tota la profunda musicalitat, tota l'aptitud per al cant que revela la raça negra, ahir fou reveada d'una manera emocionant en els quatre «espirituals» que figuraven a la darrera part. Una raça, la més dissortada de totes, expressa—d'una manera tan colpidora, que rebassa els límits d'un concert—la seva malaurança, el seu dolor i la seva esperança en aquelles pregonoses melodies, senzilles però d'una tan extraordinària riquesa musical. Hans Anderson estigué insuperable en cantar, amb una ànima que extremí l'auditori, l'espiritual «Crucifixion», on es trasllueix tot el sentiment de la criatura anorreada davant l'espectacle dels sofriments del Salvador. En contrast amb aquesta melodia tan profundament religiosa, «Cel! cel!» canta la joia infantívola d'un poble pueril que bressa inguaribles il·lusions, en una mitologia a frec de terra. El ritme «swing», característic del jazz, l'isocronisme dels accents que sembla marcar el ritme d'una labor monòtona, unit a la més fantasiosa de les lliures declamacions, donen a aquests «espirituals», una suggestió impagable, que posa el folklore musical dels negres d'Amèrica, en un pla preferent entre els folklores de tots els pobles.

Hans Anderson, qui ha fet triomfar arreu les melodies negres en els concerts, porta un repertori de clàssics i romàntics de la més refinada selecció. Fa goig de veure un programa com el d'ahir, on no cal doldre's de res, sinó que tot hi és de qualitat. Mireu, si no: Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Strauss i Sibelius.

Adhuc l'«Ave-Maria» de Schubert.

sens dubte una lleugera feblesa dins la producció de l'autor, fou transfigurada i dignificada per obra del cant de Marian Anderson. Quant al Schubert autèntic, el de l'«Onnipotència», i els altres romàntics, Strauss i Beethoven, foren entesos magistralment, palesant que el secret de l'art occidental ha estat perfectament penetrat i assimilat per la filla de Filadèlfia.

Dues melodies de Sibelius ens posaren de bell nou en contacte amb aquest gran compositor del nord, sense rival en la musicalització del paisatge i en la faiso de transcriure en notes i aires melòdics l'aparença física d'un ambient saturat de fenòmens climatològics.

Fou en començar, amb el genial «Ombra mai fu», de Haendel, que tot seguit pressentirem que Marian Anderson ens brindaria un concert ric d'emocions intenses i aquest pressentiment es veié superat en el curs de la seva actuació.

Caldrà que Marian Anderson torni amb repertori d'«espirituals» més complet i amb Robert Schumann al programa que ahir vàrem trobar a faltar de debò.

★

Ahir, al Círcol Artístic, donà un concert el Trio Bosquet, integrat per instrumentistes força coneguts perquè calgui ací repetir-ne el merescut elogi. No hem, doncs, de parlar del violí tan familiar a les nostres orelles, a través del micròfon, d'Eduard Bosquet, de la viola de Josep Julibert, que no fa massa dies imposà d'una manera contundent la sonata de Hindemith; i del cello de Josep Trotta, les actuacions del qual en el trio Blai Net foren tan destacades llavors del cicle de tríos Haydn, Beethoven, Schubert, Mozart i Schumann.

Ens interessa més parlar de l'concert que significa la constitució d'aquest trio de cordes, conjunt instrumental que ha de permetre treballar i donar a conèixer obres importantíssimes dels antics i dels moderns.

Ahir, amb obres de Bocherini, Haydn i Dohnanyi, el Trio Bocquet palesà les seves magnífiques qualitats que el situen entre els conjunts preferents constituïts a Barcelona. El valor isolat de cada instrumentista posat al servei d'una col·laboració perfecta, feta d'intel·ligència i compenetració, s'evidencià ahir d'una faiso impecable.

Una excel·lent musicalitat al servei de les intencions més subtils, una opulència sonora difícil de superar, en el recital d'ahir el Trio Bocquet triomfà a bastament i ens ha comunicat a nosaltres el desig vehement de tornar-lo a sentir ben aviat.

J. PALAU

ORQUESTRA PAU CASALS

ATRE - M U S I

Els concerts d'ahir

L'Associació de Música "da camera" presenta la cantatriu Marian Anderson.-El Trio Bocquet al Círcol Artístic

Podem dir de seguida que la cantatriu negra Marian Anderson, contralt, que ahir es presentà davant el públic de l'Associació de Música da Camera comptarà entre les millors cantatrius que hem oït en molts anys a Barcelona.

Marian Anderson prové de l'altra banda del nou món, de terres de Filadèlfia. Començà la seva carrera com a solista en els oficis religiosos; i avui, cantatriu consagrada per la fama, recorre en «tour-née» ininterrompuda els més diversos països. Del seu país i de la seva raça porta el missatge musical dels seus cants, dels quals ahir ens oferí una petita per bé que bellíssima mostra.

Tota la profunda musicalitat, tota l'aptitud per al cant que revela la raça negra, ahir fou reveada d'una manera emocionant en els quatre «espirituals» que figuraven a la darrera part. Una raça, la més dissortada de totes, expressa—d'una manera tan colpidora, que rebassa els límits d'un concert—la seva malaurança, el seu dolor i la seva esperança en aquelles pregonies melodies, senzilles però d'una tan extraordinària riquesa musical. Hans Anderson estigué insuperable en cantar, amb una ànima que extremí l'auditori, l'espiritual «Crucifixion», on es trasllueix tot el sentiment de la criatura anorreada davant l'espectacle dels sofriments del Salvador. En contrast amb aquesta melodia tan profundament religiosa, «Cell cel!» canta la joia infantívola d'un poble pueril que bressa inguaribles il·lusions, en una mitologia a frec de terra. El ritme «swing», característic del jazz, l'isocronisme dels accents que sembla marcar el ritme d'una labor monòtona, unit a la més fantasiosa de les lliures declamacions, donen a aquests «espirituals», una suggestió impagable, que posa el folklore musical dels negres d'Amèrica, en un pla preferent entre els folklores de tots els pobles.

Hans Anderson, qui ha fet triomfar arreu les melodies negres en els concerts, porta un repertori de clàssics i romàntics de la més refinada selecció. Fa goig de veure un programa com el d'ahir, on no cal doldre's de res, sinó que tot hi és de qualitat. Mireu, si no: Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Strauss i Sibelius.

Adhuc l'«Ave-Maria» de Schubert.

sens dubte una lleugera feblesa dins la producció de l'autor, fou transfigurada i dignificada per obra del cant de Marian Anderson. Quant al Schubert autèntic, el de l'«Omnipotència», i els altres romàntics, Strauss i Beethoven, foren entesos magistralment, palesant que el secret de l'art occidental ha estat perfectament penetrat i assimilat per la filla de Filadèlfia.

Dues melodies de Sibelius ens posaren de bell nou en contacte amb aquest gran compositor del nord, sense rival en la musicalització del paisatge i en la fàisó de transcriure en notes i aires melòdics l'aparència física d'un ambient saturat de fenòmens climatològics.

Fou en començar, amb el genial «Ombra mai fu», de Haendel, que tot seguit pressentírem que Marian Anderson ens brindaria un concert ric d'emocions intenses i aquest pressentiment es veié superat en el curs de la seva actuació.

Caldrà que Marian Anderson torni amb repertori d'«espirituals» més complet i amb Robert Schumann al programa que ahir vàrem trobar a faltar de debò.

★

Ahir, al Círcol Artístic, donà un concert el Trio Bocquet, integrat per instrumentistes força coneguts perquè calgui ací repetir-ne el meregut elogi. No hem, doncs, de parlar del violí tan familiar a les nostres orelles, a través del micròfon, d'Eduard Bosquet, de la viola de Josep Julibert, que no fa massa dies imposà d'una manera contundent la sonata de Hindemith; i del cello de Josep Trotta, les actuacions del qual en el trio Blai Net foren tan destacades llavors del cicle de tríos Haydn, Beethoven, Schubert, Mozart i Schumann.

Ens interessa més parlar de l'concert que significa la constitució d'aquest trio de cordes, conjunt instrumental que ha de permetre treballar i donar a conèixer obres importantíssimes dels antics i dels moderns.

Ahir, amb obres de Bocherini, Haydn i Dohnanyi, el Trio Bocquet palesà les seves magnífiques qualitats que el situen entre els conjunts preferents constituïts a Barcelona. El valor isolat de cada instrumentista posat al servei d'una col·laboració perfecta, feta d'intel·ligència i compenetració, s'evidencià ahir d'una fàisó impecable.

Una excel·lent musicalitat al servei de les intencions més subtils, una opulència sonora difícil de superar, en el recital d'ahir el Trio Bocquet triomfà a bastament i ens ha comunicat a nosaltres el desig vehement de tornar-lo a sentir ben aviat.

J. PALAU

734110 2

EDICIO

LA TRAMITACIO DE LA CRISI

EL VEREDICTE DEL PREMI CREIXELLS

L'acta del veredicté és la següent: «En la ciutat de Barcelona, a les dotze hores del dia trenta de març de mil nou-cents trenta cinc, es reuniren, en una aula de l'Escola de Bibliotecaris de la Generalitat de Catalunya, els senyors que integren el Jurat del Premi «Joan Creixells»: Prudenci Bertrana, president; Carles Soldevila, Miquel Llor, Josep Maria Capdevila i Tomàs Roig i Llop, com a secretari, per a emetre el veredicté entre les vint-i-sis obres presentades.

La primera votació donà el resultat següent: «Zodiàc», d'Alfons Maseres (quatre vots); «Les algues roges», de Maria Teresa Vernet (quatre vots); «Una nit», de Domènec Güllensé (tres vots); «Camins de França», de Joan Puig i Ferrater (quatre vots); «Camins de nit», de S. Joan Arbó (dos vots); «Presons obertes», de J. Roig i Raventós (dos vots); «La burgeseta», de J. Navarro Costabella (un vot); «Rubens», de Jeroni Moragas (un vot); «Vida triomfal», de Joan Duc i Agulló (un vot); «Un dia de la vida d'un home» de Merè Rodoreda (un vot); «Perot i l'estel», de Fustei Valldeperes (un vot); i «Vals», de Francesc Trabal (un vot).

Es procedeix al desempat de les obres «Camins de nit» i «Presons obertes», que han obtingut dos vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Presons obertes».

En la segona votació obtenen: «Les algues roges» (cinc vots), «Una nit» (cinc vots); «Camins de nit» (un vot), «Zodiàc» (quatre vots) i «Camins de França» (cinc vots). Queda eliminada «Camins de nit».

En la tercera vitació: «Camins de França» (cinc vots), «Les algues roges» (quatre vots); «Una nit» (quatre vots) i «Zodiàc» (dos vots). Queda eliminada l'obra «Zodiàc».

Es procedeix a la quarta votació: «Una nit» (tres vots), «Les algues roges» (quatre vots) i «Camins de França» (tres vots).

Es procedeix al desempat entre «Una nit» i «Camins de França» que han obtingut tres vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Camins de França».

I en la cinquena i darrera votació obtenen: «Les algues roges» (tres vots) i «Una nit» (dos vots).

Atés el precedent resultat, el Jurat acorda per majoria adjudicar el premi de novella «Joan Creixells» corresponent a l'any 1934, a l'obra «Les algues roges», de Maria Teresa Vernet.

El senyor Cirilo del Río: un govern que tingui les màximes assistències

MADRID, 30. — Don Cirilo del Río ha dit:

«He aconsejado a S. E. la formación de un Gobierno que pueda vivir con las actuales Cortes, cuya disolución no creo procedente en estos momentos, y que tenga la mayor asistencia posible de fuerzas parlamentarias para realizar en el interior la labor de pacificación nacional precisa, y resolver los problemas de orden jurídico planteados al país, y con respecto al orden exterior, logre unificar el espíritu nacional.»

El senyor Sánchez Román

MADRID, 30. — D. Felipe Sánchez Román, després d'acabar la consulta, ha facilitat una nota que diu:

«Esta crisis causada por la propuesta de indulto obtenida por mayoría de votos del partido radical en el Gobierno dimisionario, debe estimarse con un primer paso en el camino de la concordia civil. En consecuencia la solución de aquella debe estar inspirada fundamentalmente en el propósito de avanzar con decisión en la misma ruta de paz. A este fin, el ejercicio de una política vigorosa de restablecimiento de la ley en todos los órdenes de la vida nacional, debe servir de estímulo a las fuerzas políticas y sociales del país en su mayor parte, para reintegrarse o entrar en la legalidad republicana. Llamamientos de esta índole, por llamamiento del Gobierno que se forme, solo puede hacerse por aquellos partidos republicanos que no fueron beligerantes en la reciente lucha, y que por este mismo están en condiciones de prestar con toda eficacia tan importante servicio nacional.»

Los demás partidos republicanos que no pueden en las actuales circunstancias venir a integrar el nuevo Gobierno, estarán sin embargo moral y políticamente obligados bajo su propia responsabilidad a no entorpecer una misión política de tan alto sentido. Mientras es llegado el momento, necesariamente próximo, de acudir a la convocatoria de nuevas Cortes, el Gobierno que con aquella composición y propósitos se constituya, deberá proveer urgentemente menesteres congresos que son ya en absoluto inaplazables, como por ejemplo, la cesación del estado de excepción, restableciendo las garantías constitucionales desde hace tanto tiempo suspendidas; la terminación y fallo de las causas pendientes por los sucesos revolucionarios de octubre, pasándose al efec-

—No cal que treguin quartilles, perquè tot queda resumit en una nota. S. E. el President de la República ha tingut la bondat d'encarregar-me de formar Govern. Jo he agraït l'honor que això representa i vaig a dedicar-me, amb els majors esforços necessaris a aconseguir-ho.

Mentre parlava amb els periodistes, el senyor Lerroux els lliurà la nota següent:

—En ella, S. E. m'ha fet indicacions i em dona consells sense marcar-me límits. Tinc el propòsit, pensant en l'interès nacional, de formar un Govern que no sigui ni de dretes ni d'esquerreres, i sense interessos de partit, sinó de política nacional, que és el que necessita el país i procuraré eixamplar la base del Govern.

Els periodistes preguntaren al senyor Lerroux si podia facilitar els termes de la seva conducta en nom del partit radical, i contestà:

Donada la formació del Parlament jo he aconsellat a S. E. que no hi havia sinó dues solucions: lliurar el Poder a la OEDA i si aquesta no podia o no volia formar Govern, lliurar-lo al partit radical, que era el parlamentari.

—Què penseu fer ara?

—Ara vaig a casa meua on descansaré un parell d'hores, i seguidament començaré a realitzar els meus treballs.

—A qui visitareu primer?

—El primer que visitaré serà al senyor Gil Robles, i si aquesta entrevista no pogués celebrar-se per qualsevol causa, s'efectuarà demà.

—Tornareu al Palau?

—Sí no em crida S. E., no.

—Quan tindreu la llista de Govern?

—Espero que demà en tot el dia hauré aconseguit el meu propòsit i en cas contrari declinaré. Ara faré la visita protocolària al president de les Iles don Santiago Alba.

La nota que el President de la República ha lliurat al senyor Lerroux

MADRID, 30. — La nota lliurada als periodistes pel senyor Lerroux en sortir de Palau, i que al mateix temps li fou lliurada per S. E. el President de la República, diu així:

«Terminadas las consultas estímate que la solución de la crisis se ha de inspirar en la conciliación de estas dos bases: continuidad de la intensa labor útil en las Cortes actuales y atención a los problemas de interés nacional con predominio muy destacado sobre las luchas de partido.

La primacia, mayor que nunca, de aquel interés, revélase apremiante en varias clases: previsiones diversas en el orden exterior que

LA VIDA CULTURAL

Marian Anderson

La cantatriu Marian Anderson, que l'Associació de Música «da camera» acaba de presentar-nos, és una artista notable. I l'extensió de la seva veu és poc normal. Marian Anderson té una bella veu de contralt però a voltes sembla una «mezzo-soprano» i a vegades fa notes de soprano. Es tracta, a més, d'una veu àgil, educada, que matisa amb facilitat. La cantatriu de la qual parlem interpreta produccions de Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Sibelius i Richard Strauss. Cantà, oi més, Cants espirituals negres.

Marian Anderson és una artista intel·ligent, seriosa, que impressiona tot seguit mitjançant la perfecció i la justesa del seu estil. Res d'efectismes de mal gust, de corredisses arbitràries, en cantar Marian Anderson. No, tot el que ella fa es ber fill de la «música». I tot, a més, apareix ple de vida. Tot, d'altra banda, sorgeix voltat de gràcia, de fina malícia, i tot és cantat de manera senzilla, sobria, natural. La cantatriu de la qual parlem cantà, per exemple, la ben coneguda «Ave Maria», de Schubert, com mai ro l'haviem sentit. Un pur encís. Com l'estil, l'expressió era tot just, i com la veu de la cantatriu era timbrada i rica en matisos en exterioritzar l'obra esmentada. Però Marian Anderson digué també de manera perfecta les pàgines de Haendel, de Mozart, de Beethoven, etc. I en cantar «Crucifixion» i les altres pàgines «negres», impressionà pregonament.

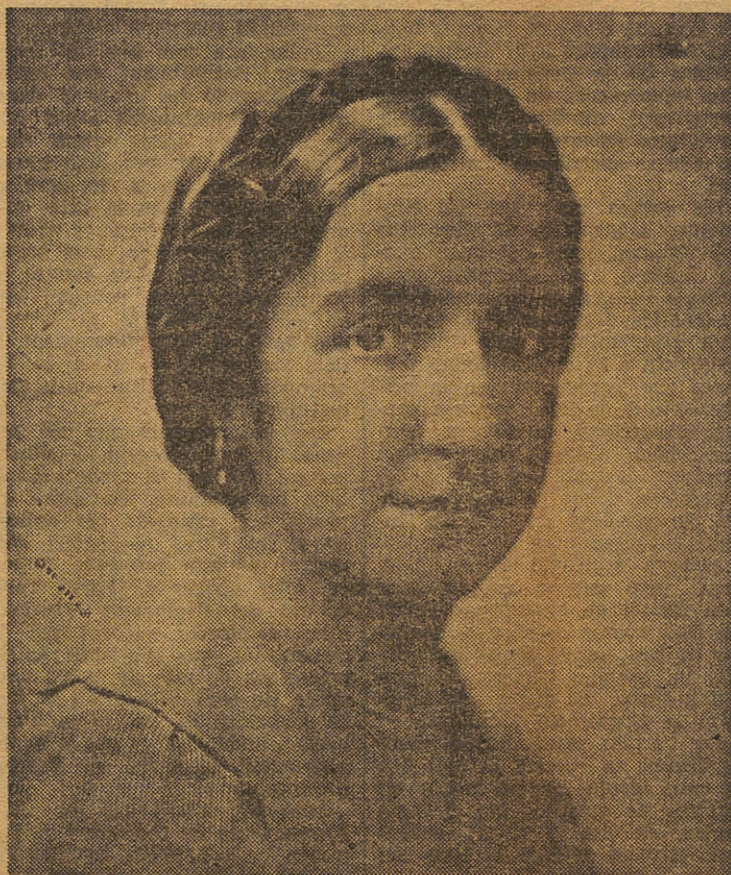
Marian Anderson és, sense cap dubte, una de les artistes més interessants de l'hora present. Fou ben acompanyada pel pianista Kostia Vehanen.

F. LL.

A l'Institut de Cultura Italiana. — Recep-

EL PREMI «CREIXELLS» 1934

Maria Teresa Vernet resulta guanyadora amb la seva obra «Algues roges»

Ahí a la tarda es féu públic el fall del Jurat que havia d'atorgar el premi «Creixells» 1934. Encara que amb menys passió que altres anys, es parlava i es feien càbales a propòsit de l'autor que resultaria afavorit. Es remenaven noms, es retreien obres i actuacions, però

lladament el procés de la deliberació que va precedir el fall.

Només una discreció absoluta, com la que guardaren els jutges fins al moment suprem, permeté que l'opinió anés desorientada com anava. Amb tot, a mig matí, alguna que altra conversa ja ens va

Maseres (quatre vots); «Les algues roges», de Maria Teresa Vernet (quatre vots); «Una nit», de Domènec Güansé (tres vots); «Camins de França», de Joan Puig i Ferrater (quatre vots); «Camins de nit», de S. Joan Arbó (dos vots); «Presons obertes», de J. Roig i Raventós (dos vots); «La burgeseta», de J. Navarro Costabella (un vot); «Rubens», de Jeroni Moragas (un vot); «Vida triomfal», de Joan Duc i Agulló (un vot); «Un dia de la vida d'un home» de Mercè Rodoreda (un vot); «Perot i l'estel», de Fuster i Vallderes (un vot), i «Vals», de Francesc Trabal (un vot).

Es procedeix al desempat de les obres «Camins de nit» i «Presons obertes», que han obtingut dos vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Presons obertes».

En la segona votació obtenen: «Les algues roges» (cinc vots), «Una nit» (cinc vots); «Camins de nit» (un vot), «Zodiàc» (quatre vots) i «Camins de França» (cinc vots). Queda eliminada «Camins de nit».

En la tercera votació: «Camins de França» (cinc vots), «Les algues roges» (quatre vots); «Una nit» (quatre vots) i «Zodiàc» (dos vots). Queda eliminada l'obra «Zodiàc».

Es procedeix a la quarta votació: «Una nit» (tres vots), «Les algues roges» (quatre vots) i «Camins de França» (tres vots).

Es procedeix al desempat entre «Una nit» i «Camins de França» que han obtingut tres vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Camins de França».

I en la cinquena i darrera votació obtenen: «Les algues roges» (tres vots) i «Una nit» (dos vots).

Atès el precedent resultat, el Jurat acorda per majoria adjudicar el premi de novella «Joan Creixells» a Maria Teresa Vernet.

Instrucció Pública

Primer Ensenyament

Habilitació del Magisteri Nacional del partit de Barcelona. Pagament d'havers. — L'Habilitat del Magisteri Nacional del partit de Barcelona pagarà els havers de març darrer al lloc de costum, de la següent manera:

Dia 1, de cinc a vuit: perceptors dels Municipis limítrofes i dels de Barcelonaciutat, els compresos entre les lletres A a la D, inclusiu.

Dia 2, d'onze a una: els de la ciutat, lletres E a L.

El mateix dia, de cinc a vuit: els de la ciutat, lletres M a R.

Dia 3, de cinc a vuit: els de la ciutat, lletres S a Z.

Dia 6, de cinc a set: tots els assenyalaments anteriors.

A casa de l'habilitat, de dotze a quatre, els dies feiners no assenyalats fins el 15.

No han arribat les nòmnes de les professors especials en el moment de redactar aquesta nota.

Universitat

Popularització de la cultura universitària. — Aquest tema és el que es proposa explicar a l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 8), el senyor Manuel Serra i Moret, en la conferència que hi donarà demà, dilluns, a un quart de vuit del vespre.

Aquesta conferència serà la sisenal del cicle «La Universitat de Barcelona», que amb tant d'èxit ha organitzat l'Associació Professional d'Estudiants de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials.

Discòfils. — Associació Pro-Música

Tal com s'ha anunciat darrerament, el pròxim dimarts, dia 2 d'abril, «Discòfils, Associació Pro-Música».

MERCAT DE LLOTJA

Revista setmanal de preus

ARROSSOS

Amposta, Benlloc d. a 57 ptes.
València, classe 0, a 58.
Bomba de Pego, a 110.
Idem de Calasparra, a 125.
Preus per 100 quilos moll o es-tació procedència. Classe matisada augmenta 1'50 pessetes per 100 quilos.

BLATS

Comarques, a 51 pessetes.
Lleida, a 51 pessetes.
Els preus són per 100 quilos, en fàbrica d'ací.

CIGRONS

Màlaga, de 48-50, a 73 pessetes.
Idem, de 56-58, a 57.
Idem de 60-65 a 52.
Els preus són per 100 quilos, da-munt vaixell sortida.

CIVADA

Comarques, a 32'50 pessetes.
Manxa, a 32'50.
Extremadura, a 32'50.
Tot els 100 quilos, damunt vagó estació d'ací.

ERBS

Castella, a 43 pessetes.
Andalusia, a 43.
Tot els 100 quilos, damunt vagó o carro moll d'ací.

ESCAIOLA

Andalusia, a 57 pessetes, els 100 quilos, damunt carro molí aci.

FAVES

Extremadura, a 45 pessetes.
Andalusia, a 45.
Idem, morades, a 43.
Mallorca, a 43'50.
Tot els 100 quilos damunt vagó estació o carro moll d'ací.

FAVONS

Andalusia, fins, a 43 pessetes.
Idem, corrents, a 42.
Preus per 100 quilos damunt car-ro moll d'ací.

FARINES

Extra-força, a 70 pessetes.
Corrent-força, a 65.
Extra-blanca, a 70.
Corrent-blanca, a 65.

AGRICULTURA

LA CENTRAL LLETERA DE GIRONA

L'Ajuntament popular de Girona, que presideix el senyor Francesc Tomàs, no és un Ajuntament d'aquests que passen l'estona fent becaines i politiqueta. És una corporació que s'ha proposat demostrar dinàmicament que a Catalunya, en matèria de règim municipal, hi ha encara molt a fer i, sobretot, que no es limita a imitar allò que bé o malament ha realitzat prèviament l'Ajuntament de Barcelona.

Tenim per examen el projecte de captació i municipalització del servei d'aigua potable, que es portarà a terme amb l'ajut d'un préstec de 250.000 pessetes que fa la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi a l'interès del 6 per 100, «excessiu», tractant-se de diner emprat en un servei reproductiu i social, i el projecte d'higienització de llets destinades al consum dels habitants d'aquella ciutat.

Per a realitzar el servei d'higienització de llets, l'Ajuntament que presideix el senyor Francesc Tomàs ha elaborat un reglament, en el qual es preveu la forma, en virtut de la qual els tècnics — veterinaris — municipals, faran un veritable control de la llet i no una simulació vergonyosa com la que es realitza oficialment al Mercat Central de Llet de Barcelona.

La inspecció de la llet recaurà, especialment: a) sobre la seva acidesa apreciada amb la solució d'alicarol o pel mètode Dornic, fixant-se com a llets fresques i normals, quan el grau d'acidesa estigui comprès entre 16° a 20° Dornic; b) sobre l'estat sanitari d'aquest aliment (floramicrobiana, elements frugats estranys a la llet, com sang, leucocits, impureses, etc.); c) sobre la tinença en grassa que es fixa com a mínim en un 3 per 100 (Mètode Ceberès); extracte sec mínim de 10 per 100 i densitat mínima 1'023 grams per litre.

d'examen, s'higienitzarà i serà, finalment, venuda al públic en despatxos apropiats o lliurada a domicili en flascons tapats i precintats.

El Reglament que hem alludit preveu, en el seu article 13, que els flascons omplerts i tapats hauran de romandre a la cambra frigorífica de la Central Lletera, a una temperatura de 3 a 5 graus centígrads, dipositats en cistells de filferro galvanitzat, fins a l'hora d'ésser distribuïts als despatxos.

Els gerros amb què els productors transportin la llet fins a la Central, immediatament d'ésser buidats seran netejats, esterilitzats i eixugats en la màquina automàtica. L'article 16 és, també, d'un gran interès, puix que fa referència a la sanitat de les persones que intervinguin en la manipulació de la llet, les quals hauran d'acreditar, anualment, per certificació mèdica, que estan exemptes de malalties de la pell tuberculosa, i que no són portadors de germens de malaltia infecciosa-contaminosa.

Aquesta regulació és realment bona, però caldria encara ésser més rigorós en aquest particular: no fóra sobrer canviar o modificar el text, en el sentit que calgui, un examen trimestral i gratuït a càrrec del metge que determini la Corporació Municipal.

Per l'article segon, l'Ajuntament de Girona es reserva el dret que els seus tècnics puguin visitar els estables de tots els qui desitgin proveir de llet la ciutat, encara que estiguin situats a fora del terme municipal.

La Central Lletera funcionarà a base d'un conveni entre l'Ajuntament, que installa la Central, i la Cooperativa «Foment de la Ramaderia i derivats», que cuidarà del seu funcionament. No tenim a mà els Estatuts del funcionament intern d'aquesta cooperativa i no podem dir si està previst de donar

L'Ajuntament de Girona s'ha proposat que els veïns puguin adquirir bona llet. L'establiment i funcionament de la Central Lletera, garanteix que això serà molt aviat una realitat, sense que el preu augmenti. Aquest és un resultat molt apreciable a què els barcelonins, ara com ara, no podem aspirar. Naturalment que aquesta realització ha motivat despeses que l'Ajuntament pensa reintegrar-se per mitjà d'uns drets d'inspecció i ús; per això inicialment, el preu de la llet serà venuda a 0'60 i 0'70 el litre, preu que serà possible rebaixar aviat si el consum augmenta, cosa segura perquè la garantia de sanitat estimularà un major consum, també pot contribuir-hi el benefici que deixi el subministrament de llets treballades — p. e. la llet acampnyada a l'estiu — a la Central Lletera.

Ens cal advertir que els projectes de l'Ajuntament de Girona per tal d'obtenir el proveïment de llets higienitzades, en línies generals, són estudiats per aplicarlos a les altres poblacions d'Espanya; aquests projectes sorgien en voler aplicar a Girona l'article 69 del Reglament d'Inspeccions sanitàries aprovat per la Generalitat, que diu així: «A les poblacions de més de 10.000 habitants, no serà consentida la venda ambulante de llet ni la distribució a domicili, fora que el subministrament sigui fet en flascons precintats.»

Fóra convenient que els altres Ajuntaments de Catalunya que es troben en condicions semblants a les del de Girona, seguissin aviat el seu alliconador exemple: potser així, per pura coacció moral els qui regenten l'Ajuntament de Barcelona sentirien la vergonya de la seva descurança en la higiene i la salut de la vida dels ciutadans a ells confiada: potser així desapareixeria el vergonyós i tolerat espectacle d'un Mercat

BLATS, CAFES SUCRES, ETC.

Informació facilitada per la casa Dorca i Felio

Blat

Winnipeg	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	85		85	
Juliol	84 1/2		84 1/2	
Octubre	—		—	

Xicago	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	94 1/2		95 1/2	
Juliol	92		92 1/2	
Setembre	91 1/2		92	

Liverpool	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	5-2 1/2		5-2 1/2	
Juliol	5-4 1/2		5-4 1/2	
Octubre	5-6 1/2		5-6 1/2	

Buenos Aires	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Abril	6'80		6'90	
Març	6'86		6'96	

Moresc

Chicago	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	79 1/2		80 1/2	
Juliol	73 1/2		74 1/2	
Setembre	69 1/2		70 1/2	

Buenos Aires	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Abril	4'74		4'78	
Maig	4'59		4'64	

Metalls termini

Londres	Coure	31-1-3	
Estany	212-0-0		
Plata	28		28 9/16

Plata

Montreal	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	61'30		62'13	

Cotó

L'Havre	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	229		231	

Seda

Nova-York	Mes	Anterior	Obertura	Tanca
Maig	1'27			

Carnet musical

Per
OBERON

Marian Anderson a l'Associació de Música da Camera

Marian Anderson és una de tantes cantatrius il·lustres que ha portat a Barcelona l'A. de M. da C., amb la qual cosa ret un servei de primera categoria a la cultura i al desig de fruïció artística dels seus associats.

Aquesta jove cantatriu, que avui admira tot el món, nasqué a Filadèlfia, i no té pas la pell del tot blanca; però aquesta curiosa circumstància no és pas la base d'una fama d'ocasió. La fama és de les més ben fundades.

Obrí el seu programa la senyoreta Anderson amb l'ària de l'òpera «Xerxes», de Haendel, i a les primeres frases ja ens donà idea de trobar-nos davant d'una artista meravellosa de la dicció musical. El concepte es confirmà a les obres següents.

La veu de la senyoreta Anderson és excepcional per la seva extensió, s'allarga cap als extrems de la tessitura amb una naturalitat sorprenent. El seu timbre qualifica l'artista entre les contralts, però la regió aguda de la veu és potser allà, on aquesta es manifesta més brillant. Ella, però, no abusa mai d'aquesta qualitat, ni de les moltes altres qualitats vocals. La seva característica és la sobrietat d'efectes, cosa que es relaciona amb el gust artístic exquisit que presideix totes les seves interpretacions.

Estigué especialment admirable en la cançó de Beethoven «Amb un rubent pintat», però ací posarem per a major claredat el títol en alemany, que diu: «Mit einem gemalten Band». L'èxit major de la nit fou, però, el de l'«Ave Maria» de Schubert, que provocà un silenci inusitat en les vetllades de l'A. de M. da C. cap al final d'aquesta interpretació veritablement ideal.

Foren de gran interès dues belles i ben difícils cançons de Sibelius, que

la senyoreta Anderson ens féu conèixer d'una manera perfecta.

A la tercera part sentirem unes «Cançons espirituals negres». Diffísil es fa d'oblidar la impressió que ens deixaren principalment «I know the Lord» i la patètica frase tan repetida de «Crucifixion», acompanyada amb sols un acord del piano, cap al seu final.

De propina vam sentir altres «cançons» del mateix caràcter, ultra «Wohin», de Schubert i una graciosa cançó popular finlandesa.

Acompanyà Marian Anderson el seu «partenaire» habitual, el pianista finlandès Kosti Veharen, un veritable artista del piano i de l'art d'acompanyar.

Heus aquí un concert d'una artista negra que cal assenyalar amb pedra blanca.

Quarta sessió Beethoven

Diumenge al matí se celebrà al Palau de Projectacions la quarta audició dels «Quartets» de Beethoven, dins el cicle organitzat per l'Associació Obrera de Concerts.

Foren interpretats els quartets núm. 6, 14 i 10, per aquest ordre.

L'atenció del nombrós públic es centrà principalment en els dos darrers: el núm. 14 considerat per molts com el més gran dels que Beethoven escriví, i el núm. 10, conegut per «Quartet de les arpes», que causà una gran impressió, executat amb justesa admirable pel Quartet de Corda de Barcelona.

Cinquè Concert de l'Orquestra Pau Casals

Tingué lloc diumenge a la tarda, i com l'anterior, fou dirigit pel mestre Guarnieri. Hi acudí un públic ben nombrós.

Al programa hi havia obres de tanta envergadura com el «Concert brandeburgués, núm. 3, i la «Simfonia italiana», de

2 ABR. 1935

mate

Diumenge al matí tingué lloc, a la platja i piscina dels Banys de Sant Sebastia, les proves de natació i atletisme incloses en la tercera jornada del Concurs «Atleta Complet», organitzat pel Club Esportiu Mediterrani.

En aquesta reunió, darrera d'aquesta competició atlètica-natatòria, es distingiren en els salts d'alçada els atletes Castellà, Sánchez i Rosal, els quals aconseguiren una bona marca, tot i saltar a la platja. En el llançament del pes aconseguiren Sánchez, Castellà i Poc els primers llocs, amb magnífica marca. La prova de natació, de quaranta metres dors, altament disputada, donà un empat per al primer lloc entre Puigdemolles i Sánchez, bons nedadors. També efectuaren una bona cursa Castellvell, Ruiz II i Galmés, que es classificaren en els primers llocs.

Els resultats foren els següents:

Proves d'Atletisme

Salt d'alçada

1, Castellà, 1'41 metres; 2, Rosal-Sánchez, 1'38 metres; 4, Brell, Planas, Romero, Castellvell, Puigdemolles, Florensa, Galmés, Ruiz. Fins a vint-i-dos classificats.

Llançament de pes

1, Sánchez, 11'69 metres; 2, Castellà, 10'89 metres; 3, Poc, Castellvell, Planas, Puigdemolles, Galmés, Rosal, Brell. Fins a vint-i-dos participants.

Prova de natació

40 metres dors

1, Exequo Puigdemolles-Sánchez, 36 segons; 3, Castellvell, Ruiz II, Galmés, Castellà, Poc, Muntané, Rosal, Planas, Padros. Fins a vint-i-dos classificats.

EL IX CAMPIONAT DE CATALUNYA DE LLUITA A LA CORDA

La primera jornada celebrada al camp del Centre d'Esports i Excursions, donà els següents resultats:

Primera lluita. — Unió Excursionista de Catalunya-Ateneu Obrer Martinenc (A). L'A. O. M. s'adjudicà el combat en guanyar la segona i quarta repeses amb els temps de 2 m. 35 s. i 1 m. 25 s., respectivament. La primera i tercera repeses resultaren nul·les. La lluita fou molt competida.

Segona lluita. — Unió Gimnàstica i Esportiva-Ateneu Obrer Martinenc (B).

12 de maig. 1. C. Barcelona contra B. U. C., a les deu, a l'Estadi.
G. E. E. Gironi contra Reus C., a les 3'30, a l'Estadi.

9 de juny: Gran final a l'Estadi.

NATACIO

Noves orientacions en el Club de Natació Atlètic. — El nou Consell Directiu del Club de Natació Atlètic, després d'haver pres possessió dels seus càrrecs, manifesta a tots els que continuament solliciten quan s'establirà la quota d'ingrés, que actualment només és necessari satisfer el rebut del mes en curs per a ingressar; a primers de maig serà establerta novament la quota d'entrada.

LA SEGONA SESSIO DELS CONCURSOS FEMENI I INFANTIL

Diumenge continuaren a la piscina del C. N. Barcelona, els concursos femení i infantil.

En el primer, els resultats aconseguits foren els següents:

Equip A, 40 punts; equip C. 36 punts.
Carrera 100 m. lliure (primera categoria). — C. Soriano, A, 1 m. 20 s.; M. Ros, Nadal i Massanella.

Carrera 100 m. lliure (segona categoria). — Segura, 4, 1 m. 44 s.; Sernyà, N. Juandó i Rubio.

Carrera 33 m. crol (infantil). — C. Juandó, C, 27 s.; J. Parés i N. Boada.

Carrera 200 m. braça. — Gastearena, C, 3 m. 54 s., i Albert.

Carrera 100 m., espatlla. — C. Soriano, A, 1 m. 32 s.; R. Nadal.

Puntuació:

Equip A: Dos encontres, 24 punts.

Equip B: Un encontre, 42 punts.

Equip C: Un encontre, 36 punts

En el concurs infantil, els petits nedadors assoliren aquestes marques:

Carrera 100 m. lliure. — Cardona I, A, 1 m. 20 s.; Castillo, Juandó i Alegre.

Carrera 100 m. braça. — Pàcera, A, 1 m. 54 s.; Cardona II.

Carrera 100 m. espatlla. — Rovira, C, 1 m. 34 s.; E. Cortès.

Carrera 66 m. lliure. — Cardús, A, 54 s.; Francisco, Grinyó, Márquez Albert i Llorens.

Puntuació:

Equip A: Dos encontres, 77 punts.

Equip B: Un encontre, 42 punts.

Equip C: Un encontre, 39 punts.

-3. ABR. 1935.

la humanitat

Maria de Gibert, i fou la seva intervenció ben justa i aciençada.

El segon i darrer concert del mestre Guarnieri consagrà l'èxit que aquest eminent director en l'anterior concert s'havia conquistat. Justíssim en el «Concert de Brandenburg», núm. 3, en sol menor, de J. S. Bach, i en l'obertura de «Leonora», núm. 3, de Beethoven, ens oferí una magnífica interpretació de la «Simfonia Italiana» de Mendelssohn, una «Novel·leta» de Martucci, que no sona malament i s'escolta amb el gust que proporcionen les coses que per llur brevetat no causen cansanci, i «Preludi i migdiada d'un faune» de Debussy, a la qual obra el mestre Guarnieri aconseguí imprimir tot el caràcter que l'autor reclama.

Capítol a part mereix la superaudició del «Preludi i final de Tristan i Isolda» de Ricard Wagner. En aquesta obra Antoni de Guarnieri hi concentrà tota la seva força, tota la seva ciència formidable, superant-se a si mateix i alçant l'auditori en una veritable explosió d'entusiasme. L'eminent director fou acomiadat amb incessants manifestacions de simpatia i amb el més gran i convençut entusiasme.

* * *

D'exceptional esdeveniment pot qualificar-se la presentació a Barcelona de la famosa cantatriu negra Marian Anderson, que amb tan bon encert ens ha fet conèixer la benemèrita Associació de Música «da Camera».

La veu de Marian Anderson, una veu de veritable contralt, de timbre absolutament agradable, d'una gran extensió i per damunt de tot sàviament treballada, proporciona a l'oient un encís veritable, valorat per les seves interpretacions d'un puríssim i refinat caire clàssic que donen a les obres per ella cantades una beutat no superada, que tingué durant tota la vetlla tot el Palau, atapeït, pendent de la seva gorja privilegiada i de la seva mestria en el cant, que en certs moments impressiona per la seva profunda unció i en altres captiva per la seva juvenívola gràcia.

Marian Anderson interpretà d'una manera magistral «Ombra mai fu» (cèlebre Largo) de Haendel; «Pastoral» de Veracini; «Alleluia» de Mozart; «Goig en la tristor» de Beethoven; «Amb un Rubens pintat», també de Beethoven; «Ave Maria» de Schubert, del qual cantà també «L'Omnipotència»; «La libèl·lula» i «Roses brunes» de Sbelius; «Demà» i «Afecció» de R. Strauss; i una sèrie de cançons espirituals negres de Brown, Payne i Burleigh, a les quals hagué d'afegir-ne encara altres diverses fora de programa.

L'excelsa cantatriu fou objecte de delirants aplaudiments, que amenaçaren no acabar-se, i dels quals en participà ben justament el notable pianista Kostl Vehanen, que en tot moment féu ostensible la seva remarcable tasca.

Cal una felicitació efusiva a l'Associació de Música «da Camera» per haver-nos proporcionat l'avinentesa de conèixer aquesta gran cantatriu, i esperem que no deixarà d'incloure-la en els cursos vinents als seus interessants programes.

* * *

L'Associació Obrera de Concerts ha celebrat al Palau de Projeccions de Montjuïc la tercera i quarta sessió del cicle integral dels Quartets de Beethoven. En aquestes audicions, que com les anteriors foren confiades al Quartet de Corda de Barcelona, s'executaren els Quartets, op. 18, núms. 2, en sol major; 4, en do menor, i 6, en si bemoll major; op. 74, en mi bemoll; op. 95, en fa menor; op. 131, en do sostingut menor; 133, amb la «Gran fuga», en si bemoll, i 135, en fa major. Els senyors Martí Cabús i Joan Farrarons, violins; Claudi Agell, viola, i Sants Sagrera, violoncel, interpretaren amb la major justesa tots aquests Quartets, donant a la gran obra beethoveniana totes les valors que conté i fent arribar als nombrosos afiliats de l'Obrera tota la grandiositat que el colós de Bon posà en aquests magnífics Quartets.

El Palau de Projeccions, que en ambdues sessions es veié envaït per una enorme concurrència, contingué difícilment les grans ovacions prodigades als meritíssims executants i a l'obra magna del colós compositor Lluís van Beethoven.

CAMIL OLIVERES

human

ES ENTREVISTES INTE

es converses

à cap acord amb el
a --- Flandin, a la
ssant discurs en el c
s adoptades pel Gov
obilitzar prop de v

acord amb determinada potència per a fer la guerra i conquerir territoris.

Polònia torna envers els seus dos veïns per a assegurar la pau. Polònia segueix una política de realitats, no de ficcions, encara que això darrer hagi germinat a la Societat de les Nacions.

La «Gazeta Polska» diu que les informacions franceses segons les quals Eden s'havia pronunciat per la conclusió d'un Pacte Oriental, encara que sense la participació d'Alemanya, projecte la realització del qual no dependria ja, per tant, més que de Polònia, són inexactes. Anglaterra ha sotmès a França una proposta en la qual tendeix a donar al Pacte Oriental un caràcter semblant a l'Estatut de la S. de N., és a dir exigint

BECK

per a cada gestió o decisió la unanimitat dels participants. Els anglesos creuen que aquest projecte podria trobar l'assentiment general i acabaria amb el marasme diplomàtic actual.

COMENCEN LES ENTREVISTES EDEN-BECK

Varsòvia, 2. — Aquest matí han començat les converses anglo-poloneses a aquesta ciutat. Han assistit a elles el ministre anglès senyor Anthony Eden i el ministre polonès d'Afers Estrangers, coronel Beck, i les reunions s'han celebrat a l'edifici del Ministeri de Negocis Estrangers.

Hom suposa que Eden informà Beck del resultat de les converses amb Berlin, que, com informà Sir John Simon a la Cambra dels Comuns, deixaren entreveure considerables divergències d'opinió entre els Governos anglès i alemany. Eden haurà informat també el seu col·lega polonès de les converses anglo-russes de Moscou, de les quals ja s'ha publicat un comunicat oficial.

Les converses anglo-poloneses es desenvoluparan tenint en compte el ja negociat en les anteriors visites de Sir John Simon i Eden i d'acord, sempre, amb la declaració franco-britànica del 3 de febrer.

Hom creu, malgrat tot, que el Pacte Oriental i els pactes d'ajut militar mutu seran els principals punts que es discutiran.

-2. MAY 1936

Marian Anderson: una artista impressionant

L'Associació de Música «da Camera» el passat dijous, a la nit, ens donà, per segona vegada, un recital de cançons, de lieders, a càrrec de l'eminent cantatriu de color Marian Anderson.

Res més formidable i emotiu que la veu d'aquesta artista, una veu dúctil, flexible, mascle, potent que té una intensitat i una unitat dramàtica esborronadora.

Sentint-la, teniu la sensació que tot és aconseguible, que no existeixen dificultats d'escola ni de res, per a una cantant com ella, que posseeix unes potentíssimes facultats vocals, que s'expressa amb la mateixa musicalitat amb què s'expressa un violoncel o un orgue.

Res, doncs, més impressionant — insistim en els adjectius — que aquestes notes greus, lligades, pastoses, amb les quals l'Anderson tradueix la por, el misteri profund de

la mort o el misticisme dels «negro spiritual songs».

Poques, ben poques, en passen d'artistes com ella per les nostres sales de concerts al llarg de les temporades musicals; per això, avui, n'hem de parlar amb aquest entusiasme i aquesta vehemència que el seu art magnífic inspira a tothom que té la sort d'escoltar-la.

Un notable encert a confeccionar els programes és la primera cosa que hom remarca del seu recital que encapçalà amb quatre cançons de Haendel, alguna d'elles fragments d'òperes. Seguidament ens oferí dues cançons de Brahms, la primera de les quals hagué de repetir, i tres de Schubert, i ens donà així ocasió de jutjar el seu art completíssim a través d'autors de temperament divers.

De Schubert ens donà tres obres d'una intensitat i d'un lirisme ple

d'emoció: «La Mort i la donzella», «El rei dels verns» i la cèlebre «Ave Maria», que malgrat no posseir un interès musical tan important com les dues anteriors, l'Anderson la cantà amb un èxtasi, un gust i una elegància, que en fa allò que hom en diu una creació.

En el magnífic poema «El rei dels verns» posà en joc tota la gamma de tonalitats, de contrastos i de colors que la seva veu emet, i acabà amb aquesta obra la primera part del recital.

Bianchini i Sadero, autors més aviat mediocres pel que poguérem sentir d'ells, omplien la segona part del progrmaa i, a desgrat de no ésser llurs cançons massa importants, tingueren almenys la virtut de fer-nos apreciar l'artista sota altres aspectes ben interessants.

Els cants espirituals negres omplien la darrera part del concert,

que podem qualificar la més emocionant de la vetllada per la grandesa que batejava dins d'aquests cants on hi ha, en essència, tots els planys, tots els crits i les oracions de pietat d'una raça incompresa, d'una enorme força espiritual, d'una profunda i veritable humilitat cristiana que evoca el seu Déu en les cançons de «Heav'n, Heav'n», «Crucifixion» i «I Know The Lord» d'una grandesa polifònica, d'una sobrietat, a estones, sols comparable al cant gregorià.

La gentilesa d'aquesta artista, de majestuosa i bellíssima figura, ens obsequià amb diverses obres fora de programa, veient l'entusiasme que el seu art, impressionant, despertava en el públic.

Kosti Vehanen fou el pianista discret, digne també dels aplaudiments de l'auditori.

Artur LLORENÇ

7364119

—Vos que coneixeu des dels Campionats d'Europa els nostres nedadors, quina opinió en teniu?

—La vostra natació ha millorat moltíssim. Principalment en water-polo els vostres progressos són evidents, i es deixa sentir fortament la influència del joc hongarès, que sens dubte us inculcà hàbilment el vostre entrenador senyor Speiseger. Des dels darrers Campionats d'Europa fins avui, ha canviat molt el vostre equip.

—I davant l'Olimpiada, ¿quin paper podem fer?

—Ja he dit que l'equip de water-polo ha millorat molt i, per tant, podeu tenir fonamentades esperances, en el gran certamen d'una classificació altament honrosa.

—Respecte al matx d'avui, ¿què opineu?

—El resultat de water-polo el trobo un xic sever per al nostre equip; però permeteu-me que no faci cap comentari, car jo no sóc pas molt entès en water-polo i les meves opinions tècniques sobre aquest particular no poden ésser molt fonamentades.

Aquí hem vist, per la nostra part, una manera elegant de contestar sense comprometre's. Leikert és, certament, molt esportiu.

—He vist — continua Leikert — certa classe en alguns dels vostres saltadors, dels quals, si fossin entrenats curosament per un entrenador especialitzat en salts, podria obtenir-se excel·lents resultats. Jo, que conec els vostres saltadors, puc dir-vos que, d'ésser així, el títol de campió d'Espanya no s'escaparia a la vostra regió.

—Digueu, ara, quelcom de la vostra excellent carrera esportiva.

—Vaig començar a saltar fa apro-

sabeu, als campionats d'Europa vaig classificar-me en segon lloc en trampolí i tercer, en palanca.

—Confieu en l'Olimpiada?—li demanem tot seguit.

Leikert defuig la pregunta; insisteix, per treure'l de la seva visible i sincera modestia, i ens diu:

—No puc dir-vos allò que puc fer a l'Olimpiada, perquè, en l'especialitat de salts, concorren tantes i tantes circumstàncies, que, al millor saltador, un descuit qualsevol li pot fer perdre una brillant classificació. De totes maneres, em presentaré en la millor forma i amb les més grans esperances.

I digueu — ara és Leikert el qui demana — que servo una immillorable impressió del vostre públic, que demostra entendre molt de natació i que és d'una esportivitat exemplar.

Ens acomiadem de Leikert i de Herbolzheimer, agraïnt l'atenció i fent-li veure que és ell el qui ha conquerit plenament la simpatia del nostre públic que l'ha ovacionat fortament en la seva perfecta exhibició de salts, exhibició que avui ratificarà i que novament serà llargament aplaudit, com es mereix un

Amb la primera reunió celebrada dijous passat a la nit contra l'equip campió de Txecoslovàquia va quedar inaugurada la temporada internacional preparatòria per als propers Jocs Olímpics. La importància de l'equip visitant era força remarcable perquè la piscina de l'Escullera pogués registrar una de les sèries més completes que el C. N. Barcelona té per norma organitzar cada any. L'èxit assolit tant per part del públic que acudí en gran nombre desitjós de comprovar la forma actual dels nostres homes, com pels resultats obtinguts en la majoria de les proves amb inclusió dels dos rècords enderrocats oficialment, fan que hom pugui esperar de la segona jornada, o sigui la que es celebrarà aquesta nit, un altre esclatant triomf que deixi un inesborrable record de les dues reunions celebrades amb el «Cesky Plavecky Klub», de Praga.

Veritablement, les sorpreses que vàrem tenir dijous a la nit no són dues en realitat, sinó moltes més. La recuperació de forma de la campiona Enriqueta Soriano ha estat el fet més remarcable, puix baté la xecca Bubelova ensems que el rècord d'Espanya per diversos segons de diferència.

L'equip de relleus masculí integrat

la de música del «Círculo Ecuestre», el notable «Quartet de corda de Barcelona», integrat pels professors Martí Cabús, Joan Ferrarons, Mateu Valero i Sant Sagrera, oferí al nombrós i selecte auditori allí congregat els quartets en «re», de Haydn; op. 18 a 21, de Beethoven; i op. 10, de Debussy. La interpretació de tots ells fou acurada en els detalls i notable per la seva exquisida musicalitat i pel relleu que saberen donar a l'estil i al caràcter de cada autor.

Altres vegades hem fet ja l'elogi d'aquest «quartet», que es distingeix, cada vegada més, per la seva unitat i pel seu equilibri sonor.

Creiem que aquest «Quartet de corda de Barcelona», si pot continuar treballant i actuant a base d'una decidida i constant protecció, pot esdevenir una agrupació instrumental «da camera» que competeixi amb les millors que ens vénen de l'estranger.

Senyalem amb goig l'existència d'aquesta novella «Associació d'Amics del Quartet de corda de Barcelona» i cridem a favor d'ella l'atenció de tots els nostres veritables filharmonics.

J. LL.

Concerts

Palau de la Música Catalana. Marian Anderson. — El darrer concert de l'Associació de música «da camera» fou consagrat a la cançó. I la ben notable cantatriu Marian Anderson interpretà pàgines bellíssimes de Haendel, Brahms i Schu-

bert. Cantà, oi més, produccions, també interessants, de Bianchini i de Sadero i clogué el seu programa amb Cants espirituals negres.

Marian Anderson és una artista ja ben coneguda. Posseeix una veu sorprenent, així considerada des del punt de vista del seu timbre, de la seva bellesa, com des del punt de vista de la seva extensió. La cantatriu de la qual parlem, diu, a més, interpreta les obres de manera impressionant. I hom no pot oblidar, per exemple, la seva interpretació del cant espiritual negre: «Crusifixion». En fi, Marian Anderson canta seriosament, sense efectismes. I l'escollar-la constitueix, doncs, sovint, un viu plaer per a l'espirit. Ultra les cançons espirituals negres, M. Anderson cantà de manera justa, mestriosa, «Nit de maig», de Brahms; «Ave Maria», «La mort de la donzella» i «El rei dels verns», de Schubert, i les pàgines, en fi, de Haendel, de Bianchini i de Sadero.

Marian Anderson fou ovacionada i hagué d'afegir altres obres al seu programa.

El pianista Kosti Vehanen acompanyà amb traça les cançons que interpretà Marian Anderson. Però algun cop semblava oblidar que acompanyava una cantatriu i feia sonar massa el piano. I sorgia l'efecte ben conegut (i ben molest) d'una falsa perspectiva.

F. LL.

BIBLIOGRÀFS!

venc algs. obres de DRET, de Canerj, A. Agustín, P. Barbosa, Tristany, Reiffenstuel i Leurenio. Ofertes: Escriure 5812, Vergara, núm. 11

-3. MAY 1936
Leben de C.

de Govern de la Institució pre- ga a tots els «Amics del T. U. C.» que vulguin passar, el més aviat possible, per la Secretaria del T. U. C. (Universitat. Pati de Lle- tres), a fi de reservar-los les cor- responents localitats.

Així que es conegui es farà pú- blic el programa complet d'aques- ta important sessió.

Primer ensenyament

HABILITACIO DEL MAGISTERI NACIONAL DEL PARTIT DE BARCELONA

L'Habilitat del Magisteri Nacio- nal del Partit de Barcelona pa- garà els havers d'abril i la grati- ficació d'Adults de Febrer, al lloc de costum, de conformitat amb l'ordre següent:

Dia 4, de cinc a vuit: precep- tors dels Municipis limítrofs, i dels de la capital, els compresos entre lletres A a la D.

Dia 5, d'onze a una: els de la capital compresos entre les lletres E a la LL.

El mateix dia, de cinc a vuit,

donen ocasió per a poder escollir. Com que es troben absents al- guns membres del Jurat, aquest anuncia, per al govern dels ar- tistes, que el veredict no sortirà fins els darrers de la pròxima set- mana.

Generalitat

Institut Psicotècnic. — Dimarts, dia 5, a les set de la tarda, tin- drà lloc la primera conferència del curset que sobre «Introducció als problemes psicològics» donarà a l'Institut Psicotècnic el Doctor Joaquim Xirau els dies 5, 9, 12 i 16 de maig, a la mateixa hora d'a- cord amb el següent programa: I. La conducta; II. Les formes; III. L'Inconscient; IV. La personalitat. Per inscripcions, dirigir-se a la Secretaria de l'Institut, Urgell, nú- mero 187.

Conferències de la Biblioteca Balmes

Estudi artístic ode Santa Catali- na. — A l'espaiosa sala d'actes de la Biblioteca Balmes, tot just inau- gurada, l'il·lustre arquitecte senyor Alexandre Soler i March donà la primera de les Conferències Cultu- rals de Primavera, dedicades a la memòria dels tres grans cenòbis de Catalunya, fogars de cultura i temples meravellosos de l'art.

Davant de nombrosa i selecta concurrència que emplenava la sa- la, el R. P. Ignasi Casanovas di- gué uns mots de motivació dels te-

¿VOSTE USA ULLERES?
 compri els
 nous models a
 preus baratíssims

ÓPTICA CLARAMUNT
CARRER DEL PI, nº 6

prés de vestir-los amb un uniforme polític, posar-los davant una política on no solament es respira odi i desig de guerra, malmetent-se totalment l'esperit d'aquells éssers que han de viure al marge d'aquestes lluites, sinó que, ultra això, exposen la vida d'aquells infants, car sempre hi ha perill per a tots els que assisteixin a semblants actes.

Després de presenciar aquestes desfilades de persones uniformades, amb gest i pas militar, ¿qui serà tan innocent de creure en les campanyes contra les dictadures? El primer de maig del 1936 és una demostració més que els elements extremistes del Front Popular solament tenen una ambició política: la proclamació de la dictadura del proletariat. I no és pas el color el que fa antipàtiques les dictadures.

MUSICA

Marian Anderson a l'Associació de Música da Camera

Dijous passat tingué lloc el concert d'aquesta cèlebre cantatriu, esperat amb ànsia pels adherits a l'A. de M. de C., entre els quals havia despertat gran sensació la presentació de la susdita artista, efectuada la temporada passada.

El programa fou molt semblant al de l'any passat. Començà amb quatre obres de Haendel, dues de caràcter dramàtic i dues de xiroies, i es continuà amb dues obres de Brahms, una de les quals, «El ferrer», fou repetida a demanda del públic. No és pas que la senyoreta Anderson deixés res a desitjar quant a la interpretació de les obres esmentades, que estigué a l'altura de les seves grans facultats i de la seva excepcional ànima d'artista; però la part verament sorprenent fou constituïda per les tres conegudíssimes obres de Schubert que seguien. En començar l'«Ave Maria», que tant ens havia impressionat l'altra vegada, es féu un silenci que encara no havíem fruit, ni tornàrem a fruit més endavant. Molts dels oients esperaven aquesta obra com el pinyol de la nit, com si tractant-se de Maria Anderson no fossin tot pinyols i de la més fina dolçor. El prestigi d'un famós film, fela pampallugues per la sala. Fos com fos, sentírem una interpretació meravellosa de l'«Ave Maria» i una versió que, sense exagerar ni un bri, podem qualificar d'insuperable dels dos «lieders» schubertians «La mort i la donzella» i «El rei dels verns». Anàvem a escriure «El rei dels lieder»; però el que podem escriure sense reserves, és que aquest cop aplaudírem la reina de les liederistes. L'originalitat de la interpretació, originalitat derivada de la possessió d'unes facultats excepcionals i de llur educació refinadíssima, eleven a tota la valor dues creacions tan extraordinàries com aquelles dues cançons de Schubert, el qual autor, des de la glòria, devia saltar de

goig, en sentir allò que probablement no havia sentit en la seva vida mortal. L'extensió de veu de la senyoreta Anderson és cosa que no recordem haver sentit mai; ella és ben bé un «two in one», això és, soprano i contralt en una peça, i encara més. Sentint-li «La mort i la donzella» a ulls clucs, hauríem cregut sentir una bella veu de bariton; en «El rei dels verns» podíem bé imaginar les quatre veus dels personatges de la cançó. Però la cosa admirable d'aquesta artista és que tals efectes no són producte d'un estudi per a deixar el públic garratibat, sinó una aplicació natural de l'exuberància de facultats vocals d'una artista que altrament no té pas un timbre de veu de primer ordre, però que posseeix el do d'una emissió indefinida i d'una afinació perfecta i al mateix temps el bon gust de defugir tots els efectismes, els fàcils i els difícils.

Per correspondre a l'èxit obtingut amb les obres de Schubert, l'artista tingué la gentilesa d'oferir-nos una altra obra del mateix autor, que fou la difícilíssima «Barcarola».

La segona part era dedicada a cançons dels autors italians Bianchini, Sadoro i Cimara. Fou notada especialment la cançó siciliana de carreter «Amuri, amuri», d'un gran caràcter i d'unes dificultats de vocalització extraordinàries, i que la cantatriu sabé superar amb art de primeríssima qualitat. La impressió que produí no l'oblidaran els oients així com així; és cosa que marca una fita en els annals de la interpretació, com a efecte aconseguit amb una puresa de mitjans insuperable. La part fou rematada amb una bonica cançó finlandesa com a propina.

A la tercera part sentírem les cançons espirituals negres que tant impressionaren l'any passat. Són totes ben belles, i Marian Anderson en fa una creació. El dramatismes punyent de «Crucifixion» i l'optimisme esperançador que traspuen en «Heav'n, heav'n» i «I know the Lord», foren interpretats genialment.

I cal esmentar el pianista Kostí Vehanen, un veritable col·laborador de l'obra estrictament artística de Marian Anderson, que sap dibuixar amb encert notabilíssim i gràcia delicada l'ambient de cada obra.

No s'acabà el concert amb l'exhauri-

ment del programa. Marian Anderson sortí repetidament a l'estrada i obs·quià els concurrents amb noves cançons i nous matisos del seu talent i de les seves facultats vocals sense parió. En la darrera cançó no trià pas res de veritable valor artística, però sí una ocasió de lluir unes qualitats de mecanisme vocal que deixaren el públic sense alè, per bé que la cantatriu demostrà que no li podrien acabar. Així i tot, tots els efectes amb què ens féu sortir de polleguera, eren del més bon gust. Sols si un s'imagina Pau Casals tocant una obra de Poper, podrà tenir una idea de l'efecte obtingut, si de cas no hi era present.

OBERON

ASSOCIACIÓ D'ESTUDIANTS DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MUSICA

Avui tindrà lloc el XXVII concert organitzat per aquesta Associació, el qual ha estat encomanat al jove i notable violinista Eladi Rodríguez, amb la col·laboració del celebrat pianista Jaume Llobet.

El concert se celebrarà, com de costum, a la Sala Studium, Bailén, 72, i s'interpretaran obres de Nardini, Mozart, Morera, Toldrà, Nin i Falla.

Conferències

SECCIÓ DE CULTURA DEL SEMINARI D'ESTUDIS DE LLIGA CATALANA

Demà dilluns, a les set de la tarda, el Sr. Joan Estelrich continuarà el seu curs sobre «Expansió Cultural de Catalunya».

El tema de la sessió serà «Les organitzacions internacionals en l'aspecte intel·lectual», i tindrà lloc al local del Seminari, Passeig de Gràcia, 19 bis, xalet.

ASSOCIACIÓ DE GRADUATS SOCIALS DE CATALUNYA

Demà dilluns, a les deu de la vetlla, dissertarà a l'Associació de Graduats Socials de Catalunya (Escola d'Estudis Socials de la Generalitat), sobre el tema: «Les Associacions professionals en la Legislació social espanyola», el graduat senyor Josep Riera Lastortras.

DIVULGACIÓ AERONAUTICA

Dimarts vinent, dia 5, a dos quarts d'onze de la nit, tindrà lloc al local del Casino «L'Aliança del Poble Nou», Passeig del Triomf, núm. 22 i 24, una conferència a càrrec del prestigiós aviador i director de l'Escola d'Aviació Civil de la Generalitat de Catalunya, Sr. Josep Canudes, el qual dissertarà sobre un tema de divulgació aeronàutica.

L'acte serà públic.

«LES ORIENTACIONS ECONOMIQUES DEL TERCER REICH»

A l'Associació d'Enginyers Industrials, Via Laietana, 39, demà dilluns, a dos

Teatros y Conciertos

Asociación de Música de Cámara

MARIAN ANDERSON

Artista que sabe traducir admirablemente toda la gama de sentimientos; cantante de una rara comprensión musical y dotada, al propio tiempo, de una voz rica de timbre y que, inteligentemente manejada, pasa sin esfuerzo del agudo al grave, la soprano negra Marian Anderson subyuga a todos los públicos. Del de la Asociación de Música de Cámara, se adueñó prontamente el pasado curso, y ha vuelto ahora a apoderarse en un nuevo concierto, que valió a la artista incesantes aclamaciones.

Interpretó Marian Anderson páginas de muy diverso color y estilo, siempre con justeza expresiva, siempre con voz entonada y de variados matices.

A obras de Haendel, Brahms, Schubert, Blanchini y Sadero, agregó las canciones espirituales negras «Algunas veces» y «Yo conozco...», de Brown; «¡Cielos! ¡Cielos!», de Burleigh, y «Crucifixión», de Payne, canciones de sugestivo ritmo y fuertemente evocadoras, que en labios de Marian Anderson sonaron a cosa deliciósima.

Marian Anderson—ya lo hemos dicho—fué festejadísima, viéndose obligada a prodigar los «bises» y los «extras».

Como acompañante, el pianista finlandés Kosti Vehanen, de quien era una de las canciones, muy inspirada por cierto, agregadas al programa, realizó una labor segura y feliz.

U. F. ZANNI

DE MUSICA

Marian Anderson

La célebre cantatriz negra Marian Anderson dió para los que integran la Asociación de Música de Cámara, en el Palau, y con el gran éxito que era de esperar, un recital en el que magistralmente interpretó obras de Haendel, Brahms, Schubert, Bianchini, Sadero, Brown, Burleigh, Payne.

En todas las composiciones Marian Anderson rayó a gran altura, conquistando entusiastas y merecidas ovaciones. Es esta cantatriz una de las mejores liederistas que hemos escuchado. Posee una espléndida voz y su obra artística está siempre saturada de verdadero sentimiento y del mejor buen gusto.

Acompañó al piano a la cantatriz con singular esmero Kosti Vehanen, artista de mucho talento musical.

-A. MAY 1936

EL NOTICIERO UNIVERSAL

Associació de música «da camera»

MARIAN ANDERSON

L'èxit que aconseguí, en el curs anterior, el concert que l'Associació de Música "da Camera" confià a l'eminent cantatriu negra Marian Anderson, indicava, sense cap mena de dubte, la conveniència de repetir-lo. I efectivament, dijous acudiren al Palau de la Música

Catalana tots els socis de "Camera", puix que, enguany, els concerts, rarament han vist acudir tant de públic, àvid d'escoltar altra vegada l'artista que tan pregon record deixarà entre tots nosaltres.

Es impressionant de debò el veure com aquesta cantant, que pertany, pel color, a un món exòtic al nostre, filla de San Francisco de Califòrnia, s'ha assimilat al pensament dels grans músics d'Eu-

ropa, puix que les versions que ens ofereix, el mateix dels clàssics que dels compositors romàntics, han de figurar entre les més intenses que hem tingut ocasió d'escoltar en el curs de la nostra vida musical.

Dijous aconseguí d'entusiasmar l'auditori amb les seves interpretacions de Brahms, Haendel i Schubert. No tant la qualitat intrínseca de la seva veu, com l'accent intens, discutible, si voleu, però intens tanmateix, que posa en les seves interpretacions, és allò que irrevocablement us captiva i us emociona en gran manera.

No podien faltar en el programa alguns "espirituals" negres que ella canta amb una sinceritat que commou. Ens hauriem de plànyer, en tot cas, que Marian Anderson cantés les mateixes cançons que en el recital anterior.

A la segona part hi havia unes composicions de Sadere que, francament, vàrem trobar d'un gust suspecte, per bé que el públic, captivat per la simpatia i el bon gust de l'artista, potser no ho remarcà prou.

Es inútil dir com fou aplaudida la gran cantant, i es va veure obligada d'afegir algunes obres al programa, que li donaren ocasió de palesar les seves facultats de virtuosisme vocal, capítol en el qual ens meravellà de debò.

E públic va quedar encisat del concert, i estem segurs que tot-hom, unànimement, veuria amb bons ulls que l'Associació de Música "da Camera" s'assegurés, ja des d'ara, un altre concert de Marian Anderson.

Així sigui!

4.8.36

Carnet *La Rambla* musical

Associació de Música «Da Camera»

Marian Anderson Cantatriu

“Associació de Música da Camera” ha tornat a presentar-nos en aquest curs la famosa cantatriu negra Marian Anderson.

tan bellíssima, en altres, una mica d'èxit en el seu concert, com ja l'havia obtingut en les seves anteriors actuacions.

El programa del seu concert era molt interessant. Obres de Haendel, Brahms i Schubert, en la primera part; obres d'autors italians en la segona, i cants espirituals negres en la tercera.

L'art de Marian Anderson brillà magníficament en tot el programa. La seva veu en molts moments i matisos bellíssima, en altres, una mica dura, d'una extensió prodigiosa, ens oferí unes interpretacions plenes de subtils matisos.

Les obres de Haendel, Brahms, del qual hagué de repetir “El ferrer”, i Schubert, amb una interpretació perfecta de la famosa “Ave Maria”, Marian Anderson les cantà d'una manera notabilíssima i exquisida.

La segona part, fou la menys interessant del programa, degut al poc valor musical de les obres que l'integraven. D'autors italians, podia haver-se fet una selecció molt millor i interessant.

I per fi, a la tercera part, Marian Anderson ens oferí una emotiva i esplèndida interpretació d'uns cants espirituals negres. Els dos de Brown, són bellíssims cadascun en el seu ambient; el “Crucifixion” de Payne, fortament emotiu i, finalment, Heav'n, potser menys interessant que els altres. En conjunt, són unes obres interessantíssimes i plenes d'un gran ambient emotiu, i que troben un interpret magnífic en Marian Anderson.

Fou llargament aplaudida durant tot el concert, i hagué de cantar al finalitzar, obres fora de programa per a correspondre a les demostracions d'entusiasme de què era objecte.

Fou acompanyada al piano per Kosti Vehanen, el qual complí la seva comesa molt discretament, si bé en alguns moments mancat de ductibilitat.

El palau pleníssim d'un selecte auditori, ja que aquest concert havia despertat una gran expectació.

Marian Anderson,

Publicitat cantatriu

5 MAY 1936

A la mateixa Associació hem pogut escoltar la cantatriu Marian Anderson, que tan bells records deixà amb el seu recital de l'any passat, coronat per un èxit rotund.

Marian Anderson és una cantatriu extraordinària, d'unes facultats sorprenents, d'un temperament tan prodigiosament dotat, que amb tota justícia hom pot aplicar-li el qualificatiu d'excepcional. Tots els gèneres, tots els estils són igualment compresos i assimilats per aquesta artista, que amb la mateixa justesa d'expressió, amb el mateix absolut domini dels especials matisos que escauen a cada ambient, canta una ària antiga, un *lied* de Schubert o de Brahms o una cançó popular. Una perspectiva diferent se us ofereix en cadascun d'aquests casos, les fórmules expressives varien, i fins diríeu que el mateix timbre de la veu pren coloracions diferents — una veu torbadora, d'una plenitud i extensió meravelloses.

Tot el programa interpretat per Marian Anderson ens deixà una forta impressió, des de les àries de Haendel que l'encapçalaven fins als Cants espirituals negres, que omplien la darrera part; però no podem oblidar, sobretot, els tres *lieder* de Schubert "Ave Maria", "La mort i la donzella" i "El rei dels verns", dit el primer amb la més commovedora tendresa i els altres dos amb un intens i imponent dramatisme.

Amb la cantatriu col·laborà el pianista Kosti Vehauen, el qual realitzà molt intel·ligentment i amb tota perfecció la seva tasca.

L'auditori no regatejà les ovacions i el programa fou ampliat considerablement, gentilesa que bé cal agrair als dos artistes.

EN TANCAR L'EDICIO

Barcelona DOS CONSELLS DE GUERRA

Causa pels successos esdevinguts a Sant Pere de Riudevitlles

A Dependències Militars s'ha celebrat un consell de guerra per a veure i fallar la causa instruída amb motiu dels successos de Sant Pere de Riudevitlles.

Segons l'apuntament, el processat Antoni Parellada Bages, caporal del sometent d'aquella població, ordenà la concentració dels sometents afavorint la proclamació de la República Catalana.

L'altre processat Enric Ramirez Isart, secretari de l'Ajuntament d'aquell poble, acusat d'haver abandonat l'Ajuntament sense ordre de l'alcalde, i el tercer processat, Pere Raventós Gallimant, sols l'acusen les seves pròpies declaracions que conduí un auto requisat amb gent armada i que estiguessen a Sant Sadurn i a Esparreguera.

Aquest últim processat és veí de Sant Sadurní.

El fiscal, en el seu informe, sollicita per al primer dels processats 5 anys de presó, per al segon tres i per al tercer un any.

Les defenses demanaren la lliure absolució de llurs patrocinats.

La pena imposada pel consell fou de vuit mesos de presó per a primer i sis mesos per a cada un dels altres dos.

Aquesta sentència no serà pública fins a l'aprovació de l'auditor.

A les quatre de la tarda s'ha reunit Dependències Militars el consell de guerra contra els paisans Mateu Damià Cama, Jaume Gironella Mas, Pasqual Serrano Daima, Francesc Rialp i Antoni Pedreira Fernández.

L'acusació que pesava sobre els processats era la següent:

Els processats eren sometentistes del Camp de l'Arpa, i trobant-se en aquell lloc reberen ordre d'un senyor alt que els semblà que es deia de cognom Vila, perquè en unió d'altres i en un tuto requisat donessin una volta per la població i comunicassin al Centre del Camp de l'Arpa les incidències que veïessin.

En passar l'auto davant l'edifici de les Dependències Militars fou detingut junt amb els que l'ocupaven. Eren les nou de la nit quan ocorregué el fet sense haver-hi estat de guerra.

El fiscal en les seves conclusions provisionals demanà quatre anys de presó per a cada un dels processats i les defenses sollicitaren l'absolució.

seller de Governació de la Generalitat, de data 22 de setembre de l'any passat, per la qual, els recorrents foren expulsats de l'Escola de Policia.

El fiscal formulà els al·ludits incidents de competència, negant la del Tribunal de Cassació, pel fet d'haver-se incautat el Govern de la República, pel decret de 24 de novembre de l'any passat, dels serveis d'ordre públic i dependre directament d'ell la Policia, damunt de la qual, diu, no pertoca cap facultat al Govern Regional, com tampoc pel que es refereix a l'ordre públic.

El Tribunal de Cassació de Catalunya, fonamentant-se, ultra en les raons de caràcter tècnic-jurídiques adients, en el fet de no haver revertit, els serveis d'ordre públic, a l'Estat, el qual no feu sinó assumir-ne la direcció, s'ha declarat competent per a entendre en els recursos de referència, d'acord amb el que fou allegat pel procurador de Catalunya i la defensa dels recorrents, confiada a l'advocat senyor Moles Caubet.

Denúncia d'un robatori

S'ha denunciat el robatori comès en una casa de comerç del carrer de Girona, propietat de Bausili i Piguillén, d'on s'emportaren gèneres per valor de tres mil pessetes.

Indagatòria a l'ex-regidor de Barcelona senyor Vilalta

Aquest matí ha estat al Jutjat especial que té al seu càrrec el sumari per l'assumpte dels regidors d'aquest Ajuntament, l'ex-regidor senyor Vilalta, al qual es rebé la indagatòria corresponent.

El senyor Vilalta, segons les nostres notícies, s'ha ratificat en les anteriors declaracions.

Estrangers expulsats per indesitjables

Han estat expulsats per indesitjables Frederick Freidelrg, Arturo Alorategani, Ricardo Sorgente, Gregori Milan Canovas, Speridione Cerafa, Humberto Parisi Damaso, Paolo Caorana, Pablo Canie i Nicolas Bejain Ivanof.

En un escorcoll realitzat al domicili d'un extremista, a Mataró, la policia s'incauta de sis bombes de gran potència

Uns agents de la brigada d'investigació social estiguessen a Mataró, on detingueren Salvador Colomer, conegut per la Policia com

EL VEREDICTE DEL PREMI CREIXELLS

L'acta del veredicté és la següent: «En la ciutat de Barcelona, a les dotze hores del dia trenta de març de mil nou-cents trenta cinc, es reuniren, en una aula de l'Escola de Bibliotecaries de la Generalitat de Catalunya, els senyors que integren el Jurat del Premi «Joan Creixells»: Prudenci Bertrana, president; Carles Soldevila, Miquel Llor, Josep Maria Capdevila i Tomàs Roig i Llop, com a secretari, per a emetre el veredicté entre les vint-i-sis obres presentades.

La primera votació donà el resultat següent: «Zodiàc», d'Alfons Maseres (quatre vots); «Les algues roges», de Maria Teresa Vernet (quatre vots); «Una nit», de Domènec Güansé (tres vots); «Camins de França», de Joan Puig i Ferrater (quatre vots); «Camins de nit», de S. Joan Arbó (dos vots); «Presons obertes», de J. Roig i Raventós (dos vots); «La burgeseta», de J. Navarro Costabella (un vot); «Rubens», de Jeroni Moragas (un vot); «Vida triomfal», de Joan Duc i Agulló (un vot); «Un dia de la vida d'un home» de Mercè Rodoreda (un vot); «Perot i l'estel», de Fuster Valdeperes (un vot), i «Vals», de Francesc Trabal (un vot).

Es procedeix al desempat de les obres «Camins de nit» i «Presons obertes», que han obtingut dos vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Presons obertes».

En la segona votació obtenen: «Les algues roges» (cinc vots); «Una nit» (cinc vots); «Camins de nit» (un vot); «Zodiàc» (quatre vots) i «Camins de França» (cinc vots). Queda eliminada «Camins de nit».

En la tercera votació: «Camins de França» (cinc vots); «Les algues roges» (quatre vots); «Una nit» (quatre vots) i «Zodiàc» (dos vots). Queda eliminada l'obra «Zodiàc».

Es procedeix a la quarta votació: «Una nit» (tres vots); «Les algues roges» (quatre vots) i «Camins de França» (tres vots).

Es procedeix al desempat entre «Una nit» i «Camins de França» que han obtingut tres vots cada una d'elles. Queda eliminada l'obra «Camins de França».

I en la cinquena i darrera votació obtenen: «Les algues roges» (tres vots) i «Una nit» (dos vots).

Atès el precedent resultat, el Jurat acordà per majoria adjudicar el premi de novella «Joan Creixells» corresponent a l'any 1934, a l'obra «Les algues roges», de Maria Teresa Vernet.

L'Exposició del Vestit a Montjuïc

l'instant

LA TRAMITACIO DE LA CRISI

El senyor Cirilo del Río: un govern que tingui les màximes assistències

MADRID, 30. — Don Cirilo del Río ha dit:

«He aconsejado a S. E. la formación de un Gobierno que pueda vivir con las actuales Cortes, cuya disolución no creo procedente en estos momentos, y que tenga la mayor asistencia posible de fuerzas parlamentarias para realizar en el interior la labor de pacificación nacional precisa, y resolver los problemas de orden jurídico planteados al país, y con respecto al orden exterior, logre unificar el espíritu nacional.»

El senyor Sánchez Román

MADRID, 30. — D. Felipe Sánchez Roman, després de realitzada la consulta, ha facilitat una nota que diu:

«Esta crisis causada por la propuesta de indulto obtenida por mayoría de votos del partido radical en el Gobierno dimisionario, debe estimarse con un primer paso en el camino de la concordia civil. En consecuencia la solución de aquella debe estar inspirada fundamentalmente en el propósito de avanzar con decisión en la misma ruta de paz. A este fin, el ejercicio de una política vigorosa de restablecimiento de la ley en todos los órdenes de la vida nacional, debe servir de estímulo a las fuerzas políticas y sociales del país en su mayor parte, para reintegrarse o entrar en la legalidad republicana. Llamamientos de esta índole, por llamamiento del Gobierno que se forme, solo puede hacerse por aquellos partidos republicanos que no fueron beligerantes en la reciente lucha, y que por este mismo están en condiciones de prestar con toda eficacia tan importante servicio nacional.»

Los demás partidos republicanos que no pueden en las actuales circunstancias venir a integrar el nuevo Gobierno, estarán sin embargo moral y políticamente obligados bajo su propia responsabilidad a no entorpecer una misión política de tan alto sentido. Mientras es llegado el momento, necesariamente próximo, de acudir a la convocatoria de nuevas Cortes, el Gobierno que con aquella composición y propósitos se constituya, deberá proveer urgentemente menesteres concretos que son ya en absoluto inaplazables, como por ejemplo, la cesación del estado de excepción, restableciendo las garantías constitucionales desde hace tanto tiempo suspendidas; la terminación y fallo de las causas pendientes por los sucesos revolucionarios de octubre, pasándose al efecto a la jurisdicción de los Tribunales competentes la reposición

—No cal que treguin quartilles, perquè tot queda resumit en una nota. S. E. el President de la República ha tingut la bondat d'en-carregar-me de formar Govern. Jo he agraït l'honor que això representa i vaig a dedicar-me, amb els majors esforços necessaris a aconseguir-ho.

Mentre parlava amb els periodistes, el senyor Llerroux els lliurà la nota següent:

—En ella, S. E. m'ha fet indicacions i em dona consells sense marcar-me límits. Tinc el propòsit, pensant en l'interès nacional, de formar un Govern que no sigui ni de dretes ni d'esquerres, i sense interessos de partit, sinó de política nacional, que és el que necessita el país y procuraré eixamplar la base del Govern.

Els periodistes preguntaren al senyor Llerroux si podia facilitar els termes de la seva conducta en nom del partit radical, y contestà:

Donada la formació del Parlament jo he aconsellat a S. E. que no hi havia sinó dues solucions: lliurar el Poder a la OEDA i si aquesta no podia o no volia formar Govern, lliurar-lo al partit radical, que era el parlamentari.

—Què penseu fer ara?
—Ara vaig a casa meua on descansaré un parell d'hores, i seguidament començaré a realitzar els meus treballs.

—A qui visitareu primer?

—El primer que visitaré serà al senyor Gil Robles, i si aquesta entrevista no pogués celebrar-se per qualsevol causa, s'efectuarà demà.

—Tornareu al Palau?

—Si no em crida S. E., no.

—Quan tindreu la llista de Govern?

—Espero que demà en tot el dia hauré aconseguit el meu propòsit i en cas contrari declinaré. Ara faré la visita protocolària al president de les Corts don Santiago Alba.

La nota que el President de la República ha lliurat al senyor Llerroux

MADRID, 30. — La nota lliurada als periodistes pel senyor Llerroux en sortir de Palau, i que al mateix temps li fou lliurada per S. E. el President de la República, diu així:

«Terminadas las consultas estimase que la solución de la crisis se ha de inspirar en la conciliación de estas dos bases: continuidad de la intensa labor útil en las Cortes actuales y atención a los problemas de interés nacional con predominio muy destacado sobre las luchas de partido.

La primacia, mayor que nunca, de aquel interés, revélase apremiante en varias clases: previsiones diversas en el orden exterior que reclaman en primer término posiciones y para ello solidaridad na-

OPINIO DE
TAT N

WASHINGTON
ri d'Estat
que no crei
del franc be
de reciproci
centment co

EL DISCURS
PRODUIT

BRUSSEL
intervenció
bra, el seny
nifest que l
Units podie
El Govern s
tat a la in
una devalor
Recorda ta
viatge dels
rís el Gove
senyor The
niobra de
fou refusat
que Bèlgica
diners.

El discurs
produït un
els sectors

A contin
yor Van Z
neixia que
sempre un
rò que el c
tar altres r
tà que en
suficient p
problema
ció econò
d'or causat
nòmica in
seva base
belgues. E
Theunis r
li oferia a

Sosté qu
panyada c
no farà si
table dels
cés. — Fab

Es des
d'haver
guerra

ROMA,
desment
culat que
clatat la
sinia. —

Con
carre
tre

EL CA
tre mil p
cap a En
carretera
saouah,
a Abissí
Es po
obriers s
mentada
gipte ha
a deixar
que no

TEATRE - MUSICA

Els concerts d'ahir

L'Associació de Música "da camera" presenta la cantatriu Marian Anderson.-El Trio Bocquet al Círcol Artístic

Podem dir de seguida que la cantatriu negra Marian Anderson, contralt, que ahir es presentà davant el públic de l'Associació de Música da Camera comptarà entre les millors cantatrius que hem oït en molts anys a Barcelona.

Marian Anderson prové de l'altra banda del nou món, de terres de Filadèlfia. Començà la seva carrera com a solista en els oficis religiosos; i avui, cantatriu consagrada per la fama, recorre en atournée ininterrompuda els més diversos països. Del seu país i de la seva raça porta el missatge musical dels seus cants, dels quals ahir ens oferí una petita per bé que bellíssima mostra.

Tota la profunda musicalitat, tota l'aptitud per al cant que revela la raça negra, ahir fou reveada d'una manera emocionant en els quatre «spirituals» que figuraven a la darrera part. Una raça, la més dissortada de totes, expressa d'una manera tan colpidora, que rebassa els límits d'un concert—la seva malaurança, el seu dolor i la seva esperança en aquelles pregoneres melodies, senzilles però d'una tan extraordinària riquesa musical.

Hans Anderson estigué insuperable en cantar, amb una ànima que extremà l'auditori, l'espiritual «Crucifixion», on es trasllueix tot el sentiment de la criatura anorreada davant l'espectacle dels sofriments del Salvador. En contrast amb aquesta melodia tan profundament religiosa, «Cel! cel!» cantà la joia infantívola d'un poble pueril que bressa inguaribles il·lusions, en una mitologia a frec de terra. El ritme «swing», característic del jazz, l'isocronisme dels accents que sembla marcar el ritme d'una labor monòtona, unit a la més fantasiosa de les lliures declamacions, donen a aquests «spirituals», una suggestió impagable, que posa el folklore musical dels negres d'Amèrica, en un pla preferent entre els folklores de tots els pobles.

Hans Anderson, qui ha fet triomfar arreu les melodies negres en els concerts, porta un repertori de clàssics i romàntics de la més refinada selecció. Fa goig de veure un programa com el d'ahir, on no cal doldre's de res, sinó que tot hi és de qualitat. Mireu, si no: Haendel, Veracini, Mozart, Beethoven, Schubert, Strauss i Sibelius.

Adhuc l'«Ave-Maria» de Schubert.

sens dubte una lleugera feblesa dins la producció de l'autor, fou transfigurada i dignificada per obra del cant de Marian Anderson. Quant al Schubert autèntic, el de l'«Omnipotència», i els altres romàntics, Strauss i Beethoven, foren entesos magistralment, palesant que el secret de l'art occidental ha estat perfectament penetrat i assimilat per la filla de Filadèlfia.

Dues melodies de Sibelius ens posaren de bell nou en contacte amb aquest gran compositor del nord, sense rival en la musicalització del paisatge i en la fàiso de transcriure en notes i aires melòdics l'aparença física d'un ambient saturat de fenòmens climatològics.

Fou en començar, amb el genial «Ombra mai fú», de Haendel, que tot seguit pressentirem que Marian Anderson ens brindaria un concert ric d'emocions intenses i aquest pressentiment es veié superat en el curs de la seva actuació.

Caldrà que Marian Anderson torni amb repertori d'«spirituals» més complet i amb Robert Schumann al programa que ahir vàrem trobar a faltar de debò.

Ahir, al Círcol Artístic, donà un concert el Trio Bocquet, integrat per instrumentistes força coneguts perquè calgui ací repetir-ne el merescut elogi. No hem, doncs, de parlar del violí tan familiar a les nostres orelles, a través del micròfon, d'Eduard Bosquet, de la viola de Josep Julibert, que no fa massa dies imposà d'una manera contundent la sonata de Hindemith; i del cello de Josep Trotta, les actuacions del qual en el trio Blai Net foren tan destacades llavors del cicle de tríos Haydn, Beethoven, Schubert, Mozart i Schumann.

Ens interessa més parlar de l'encert que significa la constitució d'aquest trio de cordes, conjunt instrumental que ha de permetre treballar i donar a conèixer obres importantíssimes dels antics i dels moderns.

Ahir, amb obres de Bocherini, Haydn i Dohnanyi, el Trio Bocquet palesà les seves magnífiques qualitats que el situen entre els conjunts preferents constituïts a Barcelona. El valor isolat de cada instrumentista posat al servei d'una col·laboració perfecta, feta d'intel·ligència i compenetració, s'evidencià ahir d'una fàiso impecable.

Una excel·lent musicalitat al servei de les intencions més subtils, una opulència sonora difícil de superar, en el recital d'ahir el Trio Bocquet triomfà a bastament i ens ha comunicat a nosaltres el desig vehement de tornar-lo a sentir ben aviat.

J. PALAU

CONVERSES

Tirem teló i parlem del Premi Creixells

—Quines notícies de teatre tens, avui?
—No cap.
—I doncs?
—Només es parla del Premi Creixells.

—L'Arbó?
—No. Maria Teresa Vernet.
—Molt bona noia.
—Molt. I l'Arbó?
—Ha estat eliminat a la segona votació.

—Molt bé, molt bé. I, què tal és la novel·la de la Vernet?

—Oh! Molt correcta, molt. Subjecte, verb i complement.

—Mira, mira què tal! Però... què és que ens ha sortit un jurat de correctors de proves?

—Potser sí.
—Però, com ha anat això, exactament?

—D'una manera molt senzilla. Cada membre del Jurat té la tendència a votar la pròpia caricatura.

I ara, SENYORS, continuarà així el règim d'adjudicació dels premis literaris?

—Es molt probable.
—Per què?
—Perquè és l'únic que permet eliminar, a les primeres votacions, l'obra que et fa més nosa.

—No està malament.

—No trobes molt curiós que a les novel·les de més gruix, indiscutiblement de més gruix — més novel·les, en una paraula —, se'ls barri el pas de seguida?

—Es clar que és estrany.

—I és que, ja et dic: aquest règim d'adjudicació és útil, no pas per a donar el premi a la millor obra. Sinó per ensorrar la millor a profit de la més «interessant».

I. A.

A L'ESCENARI...

... del Barcelona

Seria infantil una aclamació al senyor Pedro Muñoz Seca pel triomf que obtingué al Barcelona amb la seva nova comèdia «El rey negro». Coneguda la personalitat de l'autor i la vàlua dels intèrprets, l'èxit es donava per descomptat. L'únic que es pot apreciar en aquestes línies és la intensitat de l'èxit; en efecte, «El rei negro»

Dimarts vinent, ESTRENA:

EL JUTGE ESTA MALALT

de Fages de Climent

al PRINCIPAL PALACE

agradà extraordinàriament i mereix ésser inclòs en la llista dels èxits excel·lents, a jutjar per la unanimitat amb què el públic oclionà els nous quadros de l'obra, i promogué la tasca interpretativa de l'elenc Mora-Espantaleón-Barroso.

Els concurrents al Palau de la Comèdia tenen en «El rey negro» una altra producció genuïnament teatral que ha d'agradar-los invariablement.

«El rey negro» es representa tots els dies tarda i nit, si bé l'Empresa del Barcelona fa present a la seva distingida concurrència,

Dimarts vinent, ESTRENA:

EL JUTGE ESTA MALALT

de Fages de Climent

al PRINCIPAL PALACE

que, a partir de demà, diumenge, i en els successius—per haver entrat de ple a la Primavera—es suprimeix la sessió popular de les 3'30, o sia, que la funció de tarda serà única i començarà com d'ordinari, a les 5'15.

El pròxim dimarts, a la nit, una altra importantíssima estrena: «Pel·liscos», de Torrado i Navarro, els joves i il·lustres autors de «Los caimanes» i «La Papirusa».

DEMA AL MATI ALMUT DOROWA DANSARA AL TEATRE ROMEA

ORQUESTRA PAU CASALS